

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem” wprowadza zmiany do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.), ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1404, z późn. zm.). Projekt ten został opracowany na podstawie założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, które Rada Ministrów przyjęła w dniu 18 listopada 2014 r.

Celem projektowanych zmian jest uproszczenie przepisów w zakresie podatku akcyzowego oraz zniesienie lub ograniczenie niektórych uciążliwych i zbędnych obowiązków administracyjnych, które dotyczą podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych. Przedstawione rozwiązania przyczynią się do ułatwienia przedsiębiorcom wykonywania działalności gospodarczej związanej z obrotem wyrobami akcyzowymi. Ograniczenie obciążeń zmniejszy koszty dopełniania procedur administracyjnych, a tym samym koszty wykonywanej działalności. Proponowane regulacje obejmują uproszczenie procedur związanych z prowadzeniem działalności w zakresie wyrobów akcyzowych, dostosowanie przepisów ustawy o podatku akcyzowym do regulacji określonych w innych ustawach (np. kwestie dotyczące wystawiania faktur zawarte w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – Dz.U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.). Celem projektowanych zmian jest również doprecyzowanie i udoskonalenie obowiązującego prawa, w szczególności w zakresie dotyczącym wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie oraz działalności prowadzonej przez pośredniczące podmioty tytoniowe. Projektowane zmiany powinny ułatwić stosowanie prawa przez przedsiębiorców.

Projekt ustawy dokonuje implementacji przepisów Dyrektywy Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty (Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 5) w zakresie regulacji dotyczących terytoriów poszczególnych państw członkowskich, które traktuje się jako wyłączone z terytorium Unii Europejskiej dla potrzeb podatku akcyzowego.

Przewidywane zmiany są oczekiwane przez podatników, gdyż w dużej części stanowią realizację postulatów kierowanych do Ministerstwa Finansów przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi.

Do podstawowych zmian zaproponowanych w projekcie należą następujące regulacje:

- 1) zniesienie odrębnego druku INF - informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym;
- 2) umożliwienie korzystania ze zwolnienia od akcyzy przysługującego zakładowi energochłonnemu przez podmioty rozpoczynające działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub wyrobów gazowych oraz podmiotowi

uruchamiającemu nową instalację wykorzystującą wyroby węglowe lub wyroby gazowe oraz doprecyzowanie pojęcia systemu prowadzącego do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej;

- 3) rozszerzenie możliwości stosowania celnych procedur uproszczonych przy obejmowaniu procedurą wywozu alkoholu etylowego zawartego w kosmetykach;
- 4) doprecyzowanie regulacji dotyczących wyrobów energetycznych opodatkowanych zerową stawką akcyzy, np. określenie katalogu przypadków stosowania zerowej stawki akcyzy, odstąpienie od obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego;
- 5) doprecyzowanie regulacji w zakresie opodatkowania strat olejów smarowych oraz wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, poprzez ich objęcie definicją ubytków wyrobów akcyzowych;
- 6) zmiany przepisów w zakresie zezwoleń na wykonywanie działalności w zakresie wyrobów akcyzowych, m.in. poprzez zmniejszenie minimalnych wysokości obrotu oraz wielkości powierzchni magazynowych dla podmiotów prowadzących działalność w formie usługowych składów podatkowych typu magazynowego;
- 7) wydłużenie terminu do nałożenia otrzymanych znaków akcyzy, do zwrotu niewykorzystanych, uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy oraz wydłużenie okresu ważności znaków akcyzy w przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy;
- 8) rozszerzenie przypadków, w których dopuszcza się przemieszczanie na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów oznaczonych znakami akcyzy pomiędzy składami podatkowymi;
- 9) odstąpienie od obowiązku prowadzenia ewidencji wyrobów zwolnionych ze względu na przeznaczenie jako warunku zwolnienia tych wyrobów od akcyzy;
- 10) zmiany uproszczeniowe w zakresie przepisów dotyczących warunków magazynowania wyrobów akcyzowych;
- 11) doprecyzowanie przepisów dotyczących dokonywania przeładunku olejów smarowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy poza składem podatkowym w sytuacji, gdy dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowywane oleje smarowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w dokumencie handlowym;
- 12) zmiany uproszczeniowe w sposobie stosowania zabezpieczeń akcyzowych polegające na:
 - umożliwieniu zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia praktycznie w każdym urzędzie celnym, w którym naczelnik urzędu będzie miał możliwość wiarygodnego potwierdzenia (w systemie teleinformatycznym lub na podstawie dokumentów), że zobowiązanie podatkowe, którym było obciążone to zabezpieczenie, zostało zapłacone,

- wydłużeniu terminu i uelastycznieniu częstotliwości aktualizacji wysokości złożonego zabezpieczenia ryczałtowego,
 - umożliwieniu stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po upływie terminu do czasu rozstrzygnięcia przez naczelnika urzędu celnego wniosku o jego przedłużenie, nie dłużej jednak niż 90 dni po terminie,
 - umożliwieniu rozszerzenia funkcjonalności Systemu EMCS w zakresie automatycznego elektronicznego obciążania zabezpieczenia akcyzowego złożonego przez podmioty, które potwierdzą odbiór wyrobów akcyzowych przemieszczonych do nich z zastosowaniem zawieszenia poboru akcyzy;
- 13) odstąpienie od wymogu obowiązkowej obecności funkcjonariusza celnego podczas niszczenia piwa i wyrobów winiarskich z zapłaconą akcyzą zwróconych w wyniku reklamacji;
- 14) zmiany przepisów z zakresu podatku akcyzowego i kontroli mające na celu uproszczenie procedur związanych z prowadzeniem działalności w zakresie wyrobów akcyzowych:
- umożliwienie wnoszenia zastrzeżeń do protokołu z kontroli obrachunkowej,
 - wyeliminowanie podwójnej weryfikacji podmiotów przed wydaniem zezwolenia akcyzowego oraz podwójnej dokumentacji dotyczącej składu podatkowego,
 - wprowadzenie jednego wniosku o wydanie zezwolenia i o urzędowe sprawdzenie,
 - odstąpienie od przeprowadzania urzędowego sprawdzenia po wznowieniu działalności,
 - dodanie w ustawie o podatku akcyzowym nowego działu regulującego kwestie związane z ewidencjami i innymi dokumentacjami,
 - określenie w ustawie jednej delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego oraz miejsca, w którym są odbierane wyroby akcyzowe przez zarejestrowanego odbiorcę,
 - wprowadzenie terminu na przystąpienie do inwentaryzacji;
- 15) wprowadzenie regulacji odnoszących się do pośredniczących podmiotów tytoniowych, które przyczynią się do skutecznego zwalczania działalności przestępczej w zakresie obrotu suszem tytoniowym, w szczególności wprowadzenie obowiązku rejestracji oraz obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego;
- 16) wprowadzenie możliwości wyboru przez podatnika właściwego organu podatkowego w zakresie akcyzy, w sytuacji gdy czynności prawne podlegające opodatkowaniu akcyzą są dokonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych;

- 17) wprowadzenie regulacji umożliwiającej korektę ilości wyrobów gazowych podlegających zwolnieniu od akcyzy, określonej w umowie stanowiącej warunek ich zwolnienia od akcyzy, jeżeli sprzedaż tych wyrobów jest rozliczana okresowo, a umowa dotyczy również wyrobów gazowych niepodlegających zwolnieniu.;
- 18) implementacja przepisów Dyrektywy Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty (Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 5) w zakresie regulacji dotyczących terytoriów poszczególnych państw członkowskich, które traktuje się jako wyłączone z terytorium Unii Europejskiej dla potrzeb podatku akcyzowego.

I. Zmiany w ustawie o podatku akcyzowym, zwanej dalej „ustawą”:

Art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a tiret drugie - w związku z decyzją Rady Europejskiej 2012/419/UE z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2012, s. 131), od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta posiada status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zamiast statusu kraju i terytorium zamorskiego w rozumieniu art. 355 ust. 2 TFUE. Dyrektywa Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca m.in. dyrektywę 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty, zakłada zatem zrównanie sytuacji Majotty w odniesieniu do stosowania ww. dyrektywy z innymi francuskimi regionami najbardziej oddalonymi - wyłączając ją z zakresu jej stosowania. Na mocy tych zmian, poprzez odwołanie do art. 349 i art. 355 ust. 1 TFUE, sytuacja wszystkich tych regionów nie będzie zależeć od ewentualnych zmian ich statusu w prawodawstwie krajowym. Zatem w zakresie terytoriów poszczególnych państw członkowskich, które traktuje się jako wyłączone z terytorium Unii Europejskiej dla potrzeb podatku akcyzowego, należało doprecyzować we wskazanym przepisie ustawy, że z Republiki Francuskiej wyłącza się francuskie terytoria, o których mowa w art. 349 i 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Art. 2 ust. 1 pkt 16 – przewiduje zmianę definicji uproszczonego dokumentu towarzyszącego, mającą na celu doprecyzowanie, że na podstawie tego dokumentu przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru, a więc również opodatkowane zerową stawką akcyzy. Obecnie w definicji uproszczonego dokumentu towarzyszącego mowa jest o przemieszczaniu „wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą”, co jest przyczyną rozbieżnych interpretacji podatkowych. W niektórych interpretacjach stwierdza się, że wyroby akcyzowe opodatkowane zerową stawką akcyzy powinny być przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego, ponieważ w przypadku takich wyrobów kwota zapłaconej akcyzy wynosi zero. Zgodnie z innymi interpretacjami wyroby te powinny być przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego na podstawie dokumentów handlowych, ponieważ nie można zapłacić akcyzy w kwocie 0 zł. Zmiana definicji uproszczonego dokumentu towarzyszącego ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.

Art. 2 ust. 1 pkt 18 - zmiana pojęcia faktury związana jest z regulacjami występującymi w ustawie o podatku od towarów i usług zezwalającymi na odstępianie od zamieszczania w określonych sytuacjach obligatoryjnych danych, które powinna zawierać faktura. Mając na względzie, że przepisy ustawy o podatku od towarów i usług zezwalają, aby w niektórych przypadkach (np. gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro), faktura nie zawierała wszystkich danych (w tym m.in. danych identyfikacyjnych nabywcy, jego adresu, oraz danych co do ilości i miary nabywanych towarów) - w celu pozyskania tych danych dla potrzeb podatku akcyzowego - proponuje się, aby faktura w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym takie dane zawierała, co jest niezbędne z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowego poboru podatku akcyzowego, jak i sprawowania kontroli nad wyrobami akcyzowymi i samochodami osobowymi.

Art. 2 ust. 1 pkt 18a – wprowadza definicję dokumentu dostawy, zgodnie z którą jest to dokument, na podstawie którego przemieszcza się na terytorium kraju wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie lub wyroby akcyzowe opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie wymienione w załączniku nr 2 do ustawy. W obecnie obowiązującym stanie prawnym na podstawie dokumentu dostawy, który nie jest zdefiniowany, przemieszcza się tylko wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie. W projekcie zmiany ustawy przewiduje się, że na podstawie tego dokumentu będą również przemieszczane wyroby akcyzowe opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, wymienione w załączniku nr 2 do ustawy. W przypadku tych wyrobów dokument dostawy będzie miał zastosowanie w przypadku gdy będą one dostarczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy ze składu podatkowego do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy oraz zwracane lub dostarczane do składu podatkowego (np. wcześniej nabyte wewnątrzspółnotowo lub importowane) przez podmiot, który posiada je w celu zużycia do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy i który nie zużyje ich do tych celów. Regulacje w tym zakresie mają na celu zapewnienie dostatecznego poziomu dokumentowania przeznaczenia przedmiotowych wyrobów.

Art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. d i e - przewiduje zmianę definicji ubytków poprzez jej rozszerzenie o wszelkie straty:

- wyrobów akcyzowych, niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji (w tym przede wszystkim olejów smarowych) oraz
- wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji, oraz podczas przemieszczania poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie dokumentu dostawy.

Obecnie straty ww. wyrobów nie są ujęte w definicji ubytków wyrobów akcyzowych i podlegają opodatkowaniu akcyzą na podstawie przepisów ogólnych(art. 8 ust. 1 ustawy), np. z tytułu produkcji. W związku z faktem, że ustawowa definicja ubytków wyrobów akcyzowych nie obejmuje strat ww. wyrobów pojawiają się wątpliwości interpretacyjne, czy straty te są w ogóle opodatkowane akcyzą. W celu usunięcia przedmiotowych wątpliwości należy rozszerzyć definicję ubytków wyrobów akcyzowych o straty przedmiotowych wyrobów. Konsekwencją zaproponowanej zmiany będzie konieczność odpowiedniego

dostosowania systemu EMCS do obsługi przemieszczania ww. wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, co wiąże się z poniesieniem kosztów zmiany systemu. Objęcie wymienionych wyrobów akcyzowych definicją ubytków wiąże się z jednej strony z wprowadzeniem obowiązku magazynowania tych wyrobów w zalegalizowanych zbiornikach, a z drugiej strony z możliwością zwolnienia od akcyzy strat (ubytków), które będą mieściły się granicach określonych norm.

Art. 2 ust. 1 pkt 23b - w związku z propozycją wprowadzenia obowiązku rejestracji pośredniczących podmiotów tytoniowych (PPT) w miejsce obecnego obowiązku powiadamiania o rozpoczęciu działalności (*vide* uzasadnienie do dodawanego w dziale II rozdziału 3a) - należy zmienić definicję PPT w taki sposób żeby definicja ta wskazywała na obowiązek rejestracji PPT, a nie jak obecnie na obowiązek powiadamiania. Dodatkowo w związku z nałożeniem na PPT obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego i odnotowywania jego obciążenia w momencie nabycia suszu tytoniowego należy, w miejsce odwołania się w dotychczasowej definicji do sprzedaży suszu tytoniowego, odwołać się do szerszego pojęcia prowadzenia działalności w zakresie suszu tytoniowego.

Art. 2 ust. 1 pkt 30a - wprowadza definicję „alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy”, za który uznaje się wydane przez właściwe organy podatkowe na terytorium kraju lub przez właściwe organy państwa członkowskiego potwierdzenie, że wysłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę, albo że zostały wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej, zawierające w szczególności określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru lub wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał, albo oznaczenie urzędu celnego, który nadzorował ich wyprowadzenie poza terytorium Unii Europejskiej, wraz z danymi identyfikacyjnymi podmiotu, który dokonał ich eksportu.

Obecne przepisy ustawy o podatku akcyzowym zezwalają na zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy jedynie w oparciu o raport odbioru/wywozu lub dokument zastępujący raport odbioru/wywozu. W rzeczywistości pojawiły się jednak sytuacje, gdy nie jest tworzony ani raport odbioru/wywozu ani dokument zastępujący raport odbioru/wywozu. Są to głównie sytuacje, w których ze względów technicznych inne państwo członkowskie nie jest w stanie przekazać żadnego z dokumentów, które w świetle obecnych przepisów pozwalałyby na zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i przesyła wtedy inny dowód potwierdzający, że przemieszczenie w tej procedurze zostało zakończone. Aby nadać moc prawną tego typu dokumentom konieczne jest więc wprowadzenie możliwości zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w oparciu o dowody alternatywne, zarówno w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury na terytorium kraju, jak i w obrocie wewnątrzspółnotowym. Możliwość wykorzystania, w celu potwierdzenia zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, dowodów alternatywnych wynika z art. 28 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG. Zgodnie z tym przepisem za alternatywny dowód na to, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, można uznać potwierdzenie właściwych organów państwa przeznaczenia, na podstawie odpowiednich dowodów, że wysłane wyroby dotarły do miejsca przeznaczenia lub – w przypadku eksportu – potwierdzenie właściwych organów państwa przeznaczenia, w którym znajduje się urząd celny wyprowadzenia, że wyroby akcyzowe opuściły terytorium Unii Europejskiej. Powyższe rozwiązanie zgodne jest również z art. 33 rozporządzenia Rady

389/2012 z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych oraz uchylecia rozporządzenia (WE) nr 2073/2004, które przewiduje możliwość udzielenia pomocy wysyłającemu wyroby akcyzowe, gdy ten nie otrzymał raportu odbioru lub też raportu wywozu.

Art. 2 ust. 3 i 4 – w związku z Dyrektywą Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającą m.in. dyrektywę 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty, która w odniesieniu do jej stosowania zrównała sytuację Majotty z innymi francuskimi regionami najbardziej oddalonymi - wyłączając Majottę z zakresu stosowania tej dyrektywy, wymaga doprecyzowania brzmienie przepisu ustawy poprzez wskazanie, że w związku z oświadczeniem Republiki Francuskiej terytoria, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego. Zmiana ust. 4 w art. 2 wynika z konieczności dostosowania jego treści do zmiany statusu prawnego francuskiego terytorium Majotty względem Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 2 ust. 3.

Art. 7c ust. 2 pkt 1 – zmiana polega na zniesieniu wyłączenia stosowania procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, w odniesieniu do alkoholu etylowego, w tych przypadkach gdy, procedurą wywozu będzie obejmowany alkohol etylowy zawarty w: kosmetykach klasyfikowanych do pozycji CN 3304, 3305, 3306 i 3307, perfumach i wodach toaletowych klasyfikowanych do pozycji CN 3303 oraz olejkach eterycznych klasyfikowanych do pozycji CN 3301 i mieszaninach substancji zapachowych klasyfikowanych do pozycji CN 3302.

Obecnie, zgodnie z ustawą procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, nie stosuje się w odniesieniu do alkoholu etylowego. Jedną z procedur uproszczonych jest tzw. procedura uproszczona w miejscu (art. 76 ust. 1 lit. c WKC), która pozwala na objęcie towarów daną procedurą celną w miejscu uznanym przez organ celny. W takim przypadku zgłaszający zwolniony jest z obowiązku fizycznego przedstawiania towarów w urzędzie celnym. Wyłączenie możliwości stosowania celnych procedur uproszczonych dotyczy alkoholu etylowego objętego poz. CN 2207 i 2208, o mocy przekraczającej 1,2% objętości, w tym również zawartego w innym wyrobie, niezależnie od tego czy alkohol ten został skażony, czy nie.

Mając na uwadze postulaty podmiotów eksportujących kosmetyki zawierające skażony alkohol etylowy, jak również fakt, że przed dniem 1 stycznia 2012 r., tj. przed dniem wejścia w życie regulacji przewidzianej w art. 7c ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym możliwe było objęcie wyrobów kosmetycznych zawierających alkohol etylowy procedurą wywozu z zastosowaniem procedury uproszczonej w miejscu – obecnie przewiduje się zniesienie wyłączenia stosowania procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, w odniesieniu do alkoholu etylowego, w przypadku stosowania celnych procedur uproszczonych przy obejmowaniu procedurą wywozu alkoholu etylowego zawartego w: kosmetykach klasyfikowanych do pozycji CN 3304, 3305, 3306 i 3307, perfumach i wodach toaletowych klasyfikowanych do pozycji CN 3303, olejkach eterycznych klasyfikowanych do pozycji CN 3301 oraz mieszaninach substancji zapachowych klasyfikowanych do pozycji CN 3302.

Art. 9b ust. 2a – proponuje się zawarcie w dodawanym art. 9b ust. 2a regulacji dotyczących grup producentów rolnych tworzonych na podstawie ustawy o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw. Grupy te skupiają producentów rolnych w tym

producentów suszu tytoniowego i są tworzone m.in. w celu koncentracji podaży oraz organizowania sprzedaży suszu tytoniowego. W przypadku, gdy producenci suszu tytoniowego (członkowie grupy) sprzedają grupie susz, a grupa dokonuje nabycia od nich tego suszu w ww. celach – nie mamy do czynienia z działalnością taką jak w przypadku PPT. Ponadto w przepisach ww. ustawy zostały określone zasady organizowania i działania grup producentów, zasady ich rejestracji, w tym nadzoru nad ich działalnością. W związku z powyższym proponuje się, aby przy spełnieniu określonych warunków przez grupę producentów suszu tytoniowego nie była opodatkowana akcyzą sprzedaż suszu tytoniowego grupie oraz nabycie lub posiadanie suszu przez grupę. W konsekwencji grupy te nie będą musiały uzyskiwać statusu PPT w celu dokonywania obrotu suszem bez podatku akcyzowego.

Art. 9b ust. 5 – zmiany przepisu dokonano w związku z wprowadzeniem obowiązku rejestracji pośredniczącego podmiotu tytoniowego w miejsce obecnego obowiązku powiadomienia o rozpoczęciu działalności jako pośredniczący podmiot tytoniowy. Po zmianie regulacji sprzedawca suszu tytoniowego będzie mógł zażądać od nabywcy, zamiast potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy – decyzji o wpisie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

Art. 10 ust. 4 i 7 – zmiany w tym zakresie mają charakter doprecyzowujący i stanowią konsekwencję zmian określonych w rozdziale 7 Działu III ustawy, regulującym kwestie dotyczące wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Zmiany te polegają na zastąpieniu w odpowiednim przypadku zwrotu „wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą” zwrotem „wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy”.

Jednocześnie, w związku z tym, że wyroby akcyzowe opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, które są nabywane wewnątrzspółnotowo, mogą być wysyłane z innego państwa członkowskiego na terytorium kraju na podstawie dokumentu handlowego zamiast na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego (nie wszystkie państwa członkowskie stosują uproszczony dokument towarzyszący przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy) – w art. 10 ust. 4 przewidziano, że obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, dokonanego na potrzeby wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej na terytorium kraju, powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych przez podatnika, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym lub od dnia wystawienia dokumentu handlowego w przypadku, gdy wyroby akcyzowe przemieszczane są na podstawie dokumentu handlowego.

Art. 10 ust. 12 – zgodnie z dodawanym przepisem na żądanie nabywcy, podatnik podatku akcyzowego wykaże na fakturze lub oświadczeniu załączanym do faktury kwotę akcyzy, zawartą w cenie wyrobów akcyzowych (lub samochodów osobowych – art. 100 ust. 6) wykazanych w tej fakturze. Zasadnym jest wprowadzenie w ustawie wymienionego przepisu, gdyż znowelizowane przepisy ustawy o podatku od towarów i usług nie zawierają odpowiedniej regulacji w tym zakresie, natomiast poszczególne przepisy ustawy o podatku akcyzowym w pewnych przypadkach odwołują się do dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy, m.in. w przypadku ubiegania się o zwrot zapłaconej akcyzy przez podmiot, który dokonał dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu wyrobu akcyzowego lub samochodu osobowego nabytego od podatnika. Mogą zdarzyć się również inne sytuacje, w których

celowe będzie zamieszczenie w fakturze lub na oświadczeniu informacji o zapłaconej akcyzie m.in. w przypadku rozliczeń akcyzy, w szczególności w przypadkach obniżenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych.

Art. 10 ust. 13 – dodawany przepis określa elementy jakie powinno zawierać oświadczenie dołączone do wystawionej faktury składane na żądanie nabywcy wyrobów akcyzowych (lub samochodów osobowych – art. 100 ust. 6) przez podatnika podatku akcyzowego,. Przedmiotowe oświadczenie powinno zawierać następujące informacje: dane dotyczące składającego oświadczenie (podatnika podatku akcyzowego), w tym nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także numer identyfikacji podatkowej NIP lub numer identyfikacyjny REGON, określenie kwoty akcyzy zawartej w cenie wyrobów akcyzowych wykazanych w fakturze, datę i miejsce złożenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

Art. 11a pkt 4 oraz art. 13 ust. 1 pkt 2a – zmiany w przedmiotowych przepisach spowodowane są dodaniem w ustawie regulacji dotyczącej grup producentów suszu tytoniowego. W art. 9b ust. 2a ustawy przewidziano regulację, zgodnie z którą sprzedaż suszu tytoniowego grupie producentów suszu tytoniowego, jak również nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez tę grupę nie podlega opodatkowaniu akcyzą. W związku z tym w art. 11a pkt 4 ustawy przewidziano, że nie powstanie w takich przypadkach obowiązek podatkowy, a w art. 13 ust. 1 pkt 2a ustawy, że w przypadkach tych grupa producentów suszu tytoniowego nie będzie podatnikiem akcyzy.

Art. 14 ust. 4a – przepis wprowadza możliwość dokonania przez podatnika, wyboru organu podatkowego właściwego w zakresie akcyzy wówczas, gdy ze względu na miejsce wykonywania czynności prawnych lub wystąpienia stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą, właściwe są dwa lub więcej organy podatkowe, przy jednoczesnym zachowaniu obecnie obowiązujących przepisów określających szczegółowe sposoby ustalania właściwości. Właściwość miejscowa organu podatkowego będzie ustalana na podstawie oświadczenia złożonego przez podatnika. Zatem jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą są wykonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, organem podatkowym właściwym miejscowo może być jeden z tych organów, wybrany przez podatnika i wskazany w oświadczeniu złożonym przez niego do wybranego organu podatkowego oraz organu podatkowego właściwego dla podatnika ze względu na adres jego siedziby (jeśli podatnik jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej) lub adres jego zamieszkania (w przypadku podatnika będącego osobą fizyczną). Konieczność złożenia przez podatnika oświadczenia o wyborze organu także organowi, który byłby dla niego właściwy w sytuacji, gdyby podatnik nie dokonał wyboru innego organu podatkowego, wynika z potrzeby usunięcia wątpliwości w zakresie właściwego organu podatkowego.

Art. 14 ust. 4b – przepis określa, iż w przypadku, gdy podatnik złoży oświadczenie o wyborze organu podatkowego po rozpoczęciu prowadzonej działalności, organ podatkowy wskazany w oświadczeniu będzie organem właściwym miejscowo dla podatnika, który dokonał jego wyboru począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone to oświadczenie. Przedmiotowy przepis jest niezbędny,

aby wskazać termin, od którego oświadczenie podatnika o wyborze organu podatkowego będzie wywierało skutek prawny.

Art. 14 ust. 4c – przepis reguluje sytuację, gdy na obszarze właściwości miejscowej organu podatkowego wybranego przez podatnika, zgodnie z art. 14 ust. 4a, we wskazanym okresie podatnik nie wykonuje już czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub już nie występują w przypadku tego podatnika na tym obszarze stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą. Zgodnie z dodawanym przepisem, jeżeli w okresie ostatnich 12 miesięcy licząc od dnia wykonania na obszarze właściwości miejscowej organu podatkowego wybranego przez podatnika ostatniej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub wystąpienia na tym obszarze ostatniego stanu faktycznego podlegającego opodatkowaniu akcyzą, podatnik nie wykonywał na tym obszarze takich czynności lub nie występowały w przypadku tego podatnika na tym obszarze takie stany faktyczne, podatnik jest obowiązany w terminie 14 dni od upływu tego okresu złożyć oświadczenie o niewykonywaniu na tym obszarze takich czynności lub o niewystępowaniu na tym obszarze takich stanów faktycznych. Oświadczenie podatnik składa do wybranego organu podatkowego oraz organu podatkowego, który byłby dla niego właściwy, gdyby nie dokonał wyboru innego organu podatkowego (patrz art. 14 ust. 4 ustawy).

Art. 14 ust. 4d - dodany przepis reguluje kwestię ustalenia właściwości miejscowej organu podatkowego dla podatnika, który stosownie do art. 14 ust. 4c złożył oświadczenie o niewykonywaniu na obszarze wybranego organu podatkowego czynności prawnych podlegających opodatkowaniu akcyzą lub o niewystępowaniu na tym obszarze stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą. Wówczas właściwość miejscową organu podatkowego ustala się na zasadach ogólnych zgodnie z regułą z art. 14 ust. 3 lub ust. 4 albo ponownie na podstawie art. 14 ust. 4a. Zatem w takim przypadku o właściwości miejscowej decyduje miejsce wykonania czynności prawnych lub wystąpienia stanów faktycznych, a jeżeli czynności te są wykonywane lub stany faktyczne występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, o właściwości miejscowej decyduje adres miejsca zamieszkania lub siedziba podatnika (w zależności od tego, czy podatnik ma status osoby fizycznej, czy też osoby prawnej). Podatnik może jednak ponownie złożyć oświadczenie o wyborze właściwego organu podatkowego na podstawie art. 14 ust. 4a w sytuacji wskazanej w tym przepisie i wówczas odpowiednie zastosowanie znajdzie art. 14 ust. 4b.

Art. 14 ust. 4e – przepis reguluje sytuację, gdy podatnik wybranemu organowi podatkowemu w okresie ostatnich 12 miesięcy od dnia złożenia przez podatnika oświadczenia o wyborze organu podatkowego lub od dnia złożenia przez niego do tego organu po raz ostatni deklaracji podatkowej, informacji lub innego dokumentu, których obowiązek złożenia wynika z ustawy, nie złożył takich deklaracji podatkowych, informacji lub innych dokumentów, ani nie złożył oświadczenia o niewykonywaniu czynności prawnych podlegających opodatkowaniu akcyzą lub niewystąpieniu stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą. W takim przypadku wybrany organ podatkowy wzywa tego podatnika do złożenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, informacji o wykonanych w tym okresie czynnościach podlegających opodatkowaniu akcyzą lub o wystąpieniu w tym okresie stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą na obszarze właściwości miejscowej tego organu podatkowego, albo złożenia oświadczenia o niewykonywaniu w tym okresie czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub o niewystępowaniu w tym okresie stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą na obszarze właściwości miejscowej tego

organu podatkowego. Projektowany przepis umożliwi organowi podatkowemu podjęcie działania w celu uzyskania od podatnika informacji niezbędnych do ustalenia, czy występuje konieczność ponownego ustalenia właściwości miejscowej organu podatkowego.

Art. 14 ust. 4f - projektowany przepis jest konsekwencją regulacji wynikającej z art. 14 ust. 4e. Jeżeli podatnik w sytuacji opisanej w art. 14 ust. 4e nie złożył wybranemu organowi podatkowemu wymaganej tym przepisem informacji albo oświadczenia, albo złożył oświadczenie o niewykonywaniu we wskazanym okresie czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub o niewystępowaniu we wskazanym okresie stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą na obszarze właściwości miejscowej wybranego organu podatkowego, właściwość miejscową dla tego podatnika ustala się ponownie zgodnie z regułami wynikającymi z art. 14 ust. 3 lub ust. 4 począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin do złożenia ww. informacji albo tego oświadczenia, albo w którym złożono to oświadczenie. Jednakże i w tym przypadku podatnik może ponownie złożyć oświadczenie o wyborze organu podatkowego, jeżeli zachodzą warunki określone w art. 14 ust. 4a. Wówczas odpowiednie zastosowanie znajdzie art. 14 ust. 4b.

Art. 14 ust. 5c – przepis wprowadza możliwość odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia zobowiązaniem podatkowym lub opłatą paliwową, które zostały już zapłacone przez podatnika, przez każdego naczelnika urzędu celnego w kraju, który uzyska potwierdzenie dokonania tej zapłaty. Zgodnie z art. 14 ust. 5b ustawy o podatku akcyzowym organem właściwym do odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia jest naczelnik urzędu celnego, któremu podatnik składa deklarację podatkową (naczelnik tego urzędu celnego posiada wiarygodne dane potwierdzające dokonanie tej zapłaty pochodzące z jego macierzystej izby celnej). W przypadku, gdy np. podatnik prowadzi składy podatkowe w wielu miejscach na terytorium kraju, sytuacja ta powoduje często konieczność kontaktowania się w sprawie odnotowania zwolnienia z odległym od składu podatkowego urzędem celnym właściwym dla siedziby podmiotu prowadzącego ten skład. W związku z powyższym, w celu ograniczenia trudności z uzyskaniem odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia zobowiązaniem podatkowym, które wygasło lub opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty wygasł, na skutek ich zapłaty, dodano przepis na podstawie którego zwolnienie będzie mógł odnotować również naczelnik urzędu celnego inny niż określony w ust. 5b, jeżeli będzie posiadał wiarygodną informację, że to zobowiązanie podatkowe lub opłata paliwowa zostały faktycznie zapłacone, uzyskaną we własnym zakresie lub gdy podatnik przedstawi właściwe dokumenty potwierdzające dokonanie tej zapłaty. W początkowym okresie organ podatkowy będzie mógł potwierdzić dokonanie zapłaty zobowiązania podatkowego na podstawie dokumentów przedstawionych przez podatnika, natomiast w sytuacji, gdy w wyniku wdrożenia właściwych systemów teleinformatycznych będzie można potwierdzić z ich wykorzystaniem zapłatę przez podmiot zobowiązania podatkowego lub opłaty paliwowej, którymi jest obciążone zabezpieczenie generalne, w każdym urzędzie celnym, zwolnienie tego zabezpieczenia z obciążenia będzie można na tej podstawie dokonać w dowolnym urzędzie celnym w kraju.

Art. 14 ust. 13 – przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia dokumentów potwierdzających dokonanie zapłaty zobowiązania podatkowego lub opłaty paliwowej, na podstawie których naczelnik urzędu celnego, inny niż określony w art. 14 ust. 5b, będzie mógł odnotować zwolnienie zabezpieczenia generalnego z obciążenia. Odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia

generalnego z obciążenia zobowiązaniem podatkowym lub opłatą paliwową, w sytuacji gdy zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej wygasną na skutek ich zapłaty, przez naczelnika innego niż naczelnik, któremu podatnik składa deklarację podatkową, będzie możliwe m.in. na podstawie dokumentów przedstawionych przez podatnika, jeżeli na ich podstawie naczelnik będzie miał możliwość uzyskania potwierdzenia operacji bankowej, w wyniku której właściwa kwota zobowiązania podatkowego lub opłaty paliwowej zostanie przelana na właściwy rachunek bankowy dochodów budżetowych właściwej izby celnej. W celu zapewnienia jednolitości postępowania w tym zakresie i wyeliminowania ryzyka uznaniowości organów podatkowych dokumenty te określi w drodze rozporządzenia Minister Finansów.

Art. 16 ust. 3 – przepis ten rozszerza się o zapis określający zakres danych, które powinny być zamieszczane w potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego wydawanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego. Obecnie potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego zawiera jedynie informację dotyczącą zarejestrowania danego podatnika akcyzy, bez wskazania w zakresie jakich wyrobów akcyzowych dany podatnik prowadzi działalność oraz jakiego rodzaju jest to działalność. Informacje w tym zakresie są natomiast niezbędne dla stosowania zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 3 pkt 1, 3 i 5 ustawy.

Art. 16 ust. 3a-4a oraz art. 16a – w związku z propozycją wprowadzenia obowiązku rejestracji PPT w miejsce obecnego obowiązku powiadamiania o rozpoczęciu działalności (*vide* uzasadnienie do dodawanego w dziale II rozdziału 3a) należy zmienić regulacje zawarte w art. 16 i art. 16a ustawy, które dotyczą obowiązku powiadamiania o zamiarze rozpoczęcia prowadzenia działalności m.in. jako PPT, poprzez wykreślenie postanowień tych przepisów, które dotyczą PPT.

Art. 16 ust. 5 - 6 i 8 – zmiana polega na uchyleniu przepisów ustawy, które przewidują:

- brak obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy (art. 16 ust. 5),
- obowiązek złożenia zgłoszenia rejestracyjnego w przypadku zmiany zerowej stawki akcyzy na inną stawkę akcyzy, w terminie 14 dni od dnia zmiany stawki (art. 16 ust. 6),
- obowiązek powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego przez podmioty, które zamierzają prowadzić działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy o zamiarze rozpoczęcia tej działalności, w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia tych wyrobów (art. 16 ust. 8).

Obecnie zgodnie z ustawą podmioty prowadzące obecnie działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy nie są obowiązane, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. Ustawa nakłada jednak na podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych objętych zerową stawką akcyzy obowiązek powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o zamiarze prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie tych wyrobów w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia. Jednocześnie ustawa nakłada na podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy obowiązek uzyskania zezwoleń akcyzowych w określonych okolicznościach, co wiąże się jednak z koniecznością złożenia zgłoszenia rejestracyjnego.

W związku z powyższym oraz zaproponowanymi regulacjami w zakresie obrotu wyrobami energetycznymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy proponuje się uchylenie przepisów ustawy przewidujących brak obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy, co spowoduje, że podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy będą każdorazowo (niezależnie od tego czy ubiegają się o wydanie zezwolenia czy nie) obowiązane przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. Obowiązek złożenia zgłoszenia rejestracyjnego będzie dotyczył podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wszystkich wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy, zarówno wymienionych jak i niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, czyli również tych, które są wymienione tylko w załączniku nr 1 do ustawy.

W związku z tym, że podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych objętych zerową stawką akcyzy będą składały zgłoszenie rejestracyjne, proponuje się rezygnację z obowiązku składania przez te podmioty powiadomienia w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, o którym mowa powyżej.

Jednocześnie należy uchylić przepis przewidujący obowiązek złożenia zgłoszenia rejestracyjnego w takim przypadku, gdy podmiot prowadził działalność gospodarczą wyłącznie w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką, a następnie rozpoczął działalność również w zakresie wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

Art. 16 ust. 7 – zmiana ma charakter wyłącznie dostosowujący (wprowadza zmianę odwołania do przepisu) i stanowi konsekwencję uchylenia przepisów art. 16 ust. 5 i 6 ustawy.

Art. 18 ust. 2a – dodany w art. 18 przepis ust. 2a określa zakres danych, które powinny być zamieszczane w zaświadczeniu, wydawanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego, potwierdzającym, że dany podmiot jest zarejestrowanym podmiotem. Obecnie zaświadczenie potwierdzające zarejestrowanie, o którym mowa w art. 18 ust. 2 ustawy, zawiera jedynie informację dotyczącą zarejestrowania danego podatnika akcyzy, bez wskazania w zakresie jakich wyrobów akcyzowych dany podatnik prowadzi działalność oraz jakiego rodzaju jest to działalność. Informacje w tym zakresie są natomiast niezbędne dla stosowania zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 3 pkt 1, 3 i 5 ustawy.

Art. 19 ust. 6 – przepis ten przewiduje odpowiednie stosowanie regulacji określonych w art. 19 ust. 1, 3 i 4 ustawy, dotyczących zaprzestania prowadzenia działalności, w przypadku zmiany stawki akcyzy na zerową stawkę akcyzy. W projekcie przewidziano zmianę art. 16 poprzez wprowadzenie obowiązku złożenia zgłoszenia rejestracyjnego w przypadku wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. W związku z tym należy uchylić regulację zawartą w art. 19 ust. 6 ustawy.

Dział II Rozdział 3a „Rejestracja pośredniczących podmiotów tytoniowych”

W wyniku kontroli przeprowadzonych w 2013 r. i w 2014 r. przez Służbę Celną w zakresie działalności prowadzonej przez PPT w kontekście obowiązujących od dnia 1 stycznia 2013 r. przepisów ustawy dotyczących opodatkowania akcyzą suszu tytoniowego ujawniono szereg

nieprawidłowości mogących skutkować uszczupleniem wpływów z akcyzy do budżetu państwa, w tym m.in.:

- fikcyjną sprzedaż suszu tytoniowego w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych do innych państw członkowskich UE,
- przemieszczanie suszu tytoniowego na podstawie samych tylko dokumentów przewozowych lub fikcyjnych faktur, anulowanych następnie po dostarczeniu suszu tytoniowego do nieuprawnionego odbiorcy,
- sprzedaż suszu tytoniowego bez znaków akcyzy podmiotom innym niż PPT bądź podmiot prowadzący skład podatkowy,
- funkcjonowanie PPT jako tzw. „słupów”, które nie prowadzą działalności pomimo dokonania powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego,
- prowadzenie przez PPT punktów sprzedaży detalicznej oferujących możliwość produkcji papierosów („dzierżawa maszyny”) z zakupionego suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy, sprzedawanego jako „liście tytoniu wysokowilgotne”,
- realizowanie transakcji pomiędzy wieloma PPT (tzw. transakcje łańcuchowe), z których ostatni PPT zobowiązany do zapłaty podatku jest niewypłacalny,
- fikcyjne niszczenie suszu tytoniowego, który faktycznie może być nielegalnie wprowadzany do obrotu.

Mając na uwadze ujawnione dotychczas nieprawidłowości w zakresie działalności PPT oszacowano uszczuplenia wpływów do budżetu państwa na około 337 mln zł.

Z uwagi na skalę nieprawidłowości, które zostały stwierdzone w zakresie działalności prowadzonej przez PPT, proponuje się wprowadzenie zmian w zakresie prowadzenia działalności przez te podmioty. Z uwagi na fakt, że nie stwierdzono podobnej skali nieprawidłowości w przypadku pośredniczących podmiotów węglowych i pośredniczących podmiotów gazowych, w przypadku tych podmiotów nie zaproponowano wprowadzenia analogicznych zmian, zachowując w ich przypadku obecny system powiadamiania o prowadzeniu działalności.

Art. 20a - art. 20b - proponuje się wprowadzenie obowiązku rejestracji PPT w miejsce obecnego obowiązku powiadamiania o rozpoczęciu działalności. Aktualny rejestr PPT publikowany będzie centralnie przez Ministra Finansów albo upoważniony przez niego organ. Podobne rozwiązanie stosowane jest obecnie. Na podstawie zarządzenia wydanego przez Ministra Finansów Dyrektor Izby Celnej w Katowicach został upoważniony do publikowania listy PPT w BIP Ministerstwa Finansów. Do rejestru PPT będzie mógł zostać wpisany tylko podmiot, który spełni określone warunki. W związku z tym w sprawie wpisu do rejestru PPT przeprowadzone będzie musiało być postępowanie wszczynane na wniosek, a sam wpis następować będzie w drodze decyzji administracyjnej. Podobnie zmiana wpisu do rejestru oraz wykreślenie PPT z rejestru następować będzie na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu celnego. W celu zapewnienia niezwłocznej aktualizacji rejestru przewidziano, że decyzje: o wpisie do rejestru, o zmianie wpisu do rejestru oraz o wykreśleniu z rejestru są natychmiast wykonalne. Jednocześnie na naczelnika urzędu celnego nałożono obowiązek niezwłocznego przekazania informacji o wydaniu decyzji w powyższym zakresie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych albo organowi upoważnionemu. Powyższe jest związane z faktem, że na podstawie informacji zawartych w rejestrze (podobnie jak dotychczas na podstawie informacji zawartych na liście PPT) kontrahenci PPT oceniają czy transakcje z ich udziałem podlegają opodatkowaniu akcyzą. Z tych samych względów przewidziano, że rejestr PPT zawierał będzie zarówno informacje na temat PPT, jak również informacje na temat prowadzonej przez te podmioty działalności, w tym informacje na temat reprezentowania przez PPT podmiotu zagranicznego.

Art. 20c – w związku z faktem, że wyniki kontroli PPT prowadzących działalność jedynie na zasadach dotychczasowych, tzn. na podstawie złożonego powiadomienia wykazały szereg opisanych powyżej nieprawidłowości, mając na względzie również skalę tych nieprawidłowości, należy określić warunki, które podmiot powinien spełnić, żeby uzyskać status PPT. Proponuje się, aby warunkiem wpisania podmiotu do rejestru PPT była:

- 1) niekaralność osób, które kierują działalnością podmiotu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
- 2) nieposiadanie przez podmiot zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nieprowadzenie wobec podmiotu postępowania egzekucyjnego, likwidacyjnego lub upadłościowego, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
- 3) brak cofnięcia podmiotowi, w okresie ostatnich 3 lat, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadnego z udzielonych mu zezwoleń akcyzowych, jak również koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie wydanie decyzji o zakazie wykonywania przez podmiot działalności regulowanej, w zakresie wyrobów akcyzowych,
- 4) złożenie zabezpieczenia akcyzowego.

Tak określone warunki uzyskania statusu PPT, w szczególności obowiązek złożenia zabezpieczenia akcyzowego, powinny zapewnić znaczące ograniczenie nieprawidłowości w działalności prowadzonej przez PPT. Wprowadzenie obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego powinno wyeliminować funkcjonowanie PPT jako tzw. „słupów”. W wyniku zmian przepisów dotyczących zabezpieczeń akcyzowych pośredniczący podmiot tytoniowy będzie obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy (*vide* uzasadnienie do art. 65 ust. 3b, 6-7, 7a pkt 3 oraz 9a ustawy).

W celu umożliwienia zweryfikowania przez organ podatkowy spełnienia przez podmiot wymaganych warunków, należy wprowadzić obowiązek załączenia do wniosku o wpis do rejestru dokumentów potwierdzających ich spełnienie.

Art. 20d – w przedmiotowym przepisie określono elementy, które powinna zawierać decyzja o dokonaniu wpisu do rejestru. W decyzji tej organ podatkowy zamieści informacje na temat:

- PPT i prowadzonej przez niego działalności wskazane we wniosku o rejestrację, w szczególności informacje dotyczące miejsca i adresu prowadzenia działalności w zakresie suszu tytoniowego na terytorium kraju, w tym informacje w zakresie reprezentowania przez PPT podmiotu zagranicznego. Ma to na celu zapewnienie skutecznej kontroli prowadzenia działalności przez PPT na terytorium kraju. Jednocześnie prowadzenie przez PPT działalności w zakresie suszu tytoniowego w innym miejscu niż wskazane w decyzji o wpisie do rejestru PPT będzie stanowiło przesłankę wykreślenia tego podmiotu z rejestru (*vide* uzasadnienie do art. 20g),

- rodzaju i terminu obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego złożonego przez PPT, podobnie jak w przypadku zezwoleń na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego,

- w przypadku gdy PPT będzie podmiotem reprezentującym zagraniczny podmiot tytoniowy (*vide* uzasadnienie do art. 20e) decyzja o dokonaniu wpisu do rejestru zawierała będzie również informację w tym zakresie.

W celu zagwarantowania aktualności i kompletności danych zawartych w rejestrze PPT w art. 20d określono również obowiązki PPT w zakresie powiadamiania o planowanych i innych niż planowane zmianach danych zawartych we wniosku o rejestrację. Jednocześnie w przepisie tym określono tryb postępowania z przedmiotowymi powiadomieniami. W przepisie tym przewidziano również sukcesję następców prawnych PPT przewidzianą w przepisach Ordynacji podatkowej, analogicznie jak przewidziana w ustawie w przypadku zezwoleń na wykonywanie działalności w zakresie podatku akcyzowego.

Art. 20e - z uwagi na stwierdzone trudności w zakresie kontroli działalności zagranicznych PPT, proponuje się wprowadzenie regulacji zgodnie z którą i przedsiębiorca nieposiadający miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium kraju (zagraniczny podmiot tytoniowy) może dokonywać obrotu suszem tytoniowym tylko za pośrednictwem wyznaczonego przez siebie podmiotu reprezentującego zagraniczny podmiot tytoniowy, którym może być wyłącznie PPT.

W takiej sytuacji proponuje się przyjąć na potrzeby podatku akcyzowego, że obrotu suszem tytoniowym nie dokonuje zagraniczny podmiot tytoniowy, ale podmiot reprezentujący zagraniczny podmiot tytoniowy, który będzie również podatnikiem akcyzy w przypadku powstania zobowiązania podatkowego w stosunku do suszu tytoniowego. W związku z przyjęciem, że obrotu suszem będzie dokonywał nie zagraniczny podmiot tytoniowy, ale podmiot reprezentujący zagraniczny podmiot tytoniowy – proponuje się, aby wszystkie obowiązki związane z prowadzeniem działalności jako PPT, w szczególności związane ze złożeniem zabezpieczenia akcyzowego, prowadzeniem ewidencji suszu oraz powiadamianiem właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wpisie do rejestru oraz zaprzestaniu prowadzenia działalności jako PPT spoczywały na PPT.

W przypadku, gdy podmiot, który ma być podmiotem reprezentującym zagraniczny podmiot tytoniowy nie jest wpisany do rejestru jako PPT wniosek o wpisanie go w rejestrze jako podmiotu reprezentującego będzie składany łącznie z wnioskiem o wpis do rejestru jako PPT. W sytuacji, gdy podmiot, który ma być podmiotem reprezentującym zagraniczny podmiot tytoniowy jest już wpisany do rejestru jako PPT, wniosek ten będzie wnioskiem o dokonanie zmiany wpisu do rejestru, poprzez wpisanie informacji o reprezentowaniu zagranicznego podmiotu tytoniowego.

Proponuje się aby wniosek o wpisanie określonego podmiotu w rejestrze PPT jako podmiotu reprezentującego zagraniczny podmiot tytoniowy zawierał dane dotyczące zagranicznego podmiotu tytoniowego i podmiotu reprezentującego zagraniczny podmiot tytoniowy. Z uwagi na przyjęcie, że wniosek ten składany będzie przez zagraniczny podmiot tytoniowy, proponuje się aby do wniosku tego wnioskodawca załączał oświadczenie podmiotu reprezentującego zagraniczny podmiot tytoniowy o wyrażeniu zgody na wykonywanie przez niego czynności w charakterze podmiotu reprezentującego zagraniczny podmiot tytoniowy. Zmiana przez zagraniczny podmiot tytoniowy podmiotu reprezentującego zagraniczny podmiot tytoniowy, za wyjątkiem przypadku sukcesji, o którym mowa w art. 20d ust. 6 – wymagała będzie dokonania odpowiednich zmian w rejestrze PPT. Z uwagi na fakt, że rejestr PPT powinien zawierać jak najbardziej aktualne dane przyjęto, że wykreślenie wpisu o reprezentowaniu będzie mogło nastąpić zarówno na wniosek zagranicznego podmiotu tytoniowego, jak i podmiotu reprezentującego zagraniczny podmiot tytoniowy. Z tych samych względów przyjęto, że w przypadku, gdy działalność PPT ograniczała się będzie jedynie do reprezentowania zagranicznego podmiotu tytoniowego, wniosek o wykreślenie wpisu o reprezentowaniu stanowił będzie jednocześnie wniosek o wykreślenie PPT z rejestru. W celu zapewnienia posiadania przez podmioty informacji o złożeniu przedmiotowego

wniosku, przewidziano obowiązek niezwłocznego poinformowania o jego złożeniu drugiego podmiotu przez podmiot, który złożył wniosek.

Art. 20f – w przedmiotowym przepisie określono przesłanki odmowy dokonania wpisu do rejestru PPT. Proponuje się, aby odmowa dokonania wpisu do rejestru PPT następowała w przypadku negatywnego wyniku weryfikacji danych zawartych we wniosku lub niespełnienia przez podmiot warunków do dokonania wpisu do rejestru.

Art. 20g - proponuje się określenie przesłanek wykreślenia PPT z rejestru. Wykreślenie to następowało będzie w przypadku prowadzenia przez PPT działalności niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub decyzją o wpisie do rejestru, jak również w przypadku naruszenia warunków, których spełnienie jest wymagane do dokonania wpisu do rejestru PPT m in. poprzez nieprowadzenie ewidencji suszu tytoniowego lub prowadzenie tej ewidencji w sposób nierzetelny oraz brak odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego lub dokonywanie tego odnotowywania nierzetelnie. Wskazanie ww. konkretnych przesłanek wykreślenia PPT z rejestru (przesłanki takie nie zostały wprost wskazane w przypadku cofania zezwoleń akcyzowych) wynika z faktu, że regulacje dotyczące PPT, w tym rejestracji PPT, są regulacjami szczególnymi w stosunku do regulacji dotyczących innych podatników akcyzy i uzasadnionymi z uwagi na skalę nieprawidłowości w działalności prowadzonej przez te podmioty.

Podobnie jak w dotychczasowych regulacjach dotyczących PPT, w przepisie tym przewidziano, że ponowne uzyskanie statusu PPT przez wykreślony podmiot jest możliwe po upływie trzech lat od doręczenia decyzji o wykreśleniu z rejestru.

Art. 20h – w celu usprawnienia postępowania w sprawie dokonania wpisu do rejestru PPT, w przedmiotowym przepisie przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia wzorów: wniosku o dokonanie wpisu do rejestru PPT, wniosku o zmianę wpisu do rejestru oraz wniosku o dokonanie wpisu reprezentowania przez PPT zagranicznego podmiotu tytoniowego oraz dokumentów, które należy dołączyć do tych wniosków. Wykonując to upoważnienie minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podmiotach i potrzebę prawidłowego działania PPT.

Art. 21 ust. 4 – zmiana polega na uchyleniu przepisu, który przewiduje obowiązek przekazywania kopii deklaracji akcyzowej do naczelnika urzędu celnego właściwego dla składu podatkowego, z którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone przez podmiot dokonujący wyprowadzenia wyrobów z usługowego składu podatkowego na podstawie zezwolenia wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego (art. 21 ust. 6). Informacja o złożonych przez podatników deklaracjach dla podatku akcyzowego i o zapłacie tego podatku znajduje się w Systemie ZEFIR, a zatem dodatkowe informowanie naczelnika urzędu celnego jest zbędne.

Art. 21 ust. 6 – uchylenie przepisu oznacza zniesienie obowiązku składania przez podmioty prowadzące składy podatkowe informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym, przekazywanej co miesiąc właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. Dane dotyczące wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym są bowiem również ujmowane w ewidencjach wyrobów akcyzowych prowadzonych przez podmioty prowadzące składy podatkowe. Dodatkowo przewiduje się obowiązek przekazywania raportów z zamknięcia i podsumowania tych ewidencji.

Art. 24 ust. 1 pkt 2 – zmiana przedmiotowego przepisu jest konsekwencją umożliwienia podatnikowi skorygowania nadpłaconej akcyzy za sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu za dany okres rozliczeniowy w następnym okresie. W przypadku wystawienia przez podatnika faktury korygującej „in minus”, ze względu na fakt, że takie faktury nie zawierają terminu płatności, podatnik z tytułu sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu będzie mógł rozliczyć tę fakturę w deklaracji podatkowej złożonej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym taką fakturę korygującą „in minus” wystawiono.

Art. 24b ust. 1 pkt 2 – zmiana przedmiotowego przepisu jest konsekwencją umożliwienia podatnikowi skorygowania nadpłaconej akcyzy za sprzedaż wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu za dany okres rozliczeniowy w następnym okresie. W przypadku wystawienia przez podatnika faktury korygującej „in minus”, ze względu na fakt, że takie faktury nie zawierają terminu płatności, podatnik z tytułu sprzedaży wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu będzie mógł rozliczyć tę fakturę w deklaracji podatkowej złożonej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym taką fakturę korygującą „in minus” wystawiono.

Art. 26 ust. 1 – zmiana polega na usunięciu delegacji umożliwiającej Ministrowi Finansów określenie wzoru informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym i stanowi konsekwencję uchylecia przepisu art. 21 ust. 6, tj. rezygnacji z obowiązku składania przez podmioty prowadzące składy podatkowe informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym.

Art. 27 ust. 1 i ust. 3a – wprowadzane zmiany są związane z wyłączeniem obowiązku zamieszczania w zgłoszeniu uproszczonym informacji o kwocie należnej akcyzy lub kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy – w sytuacji gdy importowane wyroby energetyczne bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu są obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy i są przemieszczane z zastosowaniem tej procedury z miejsca importu do składu podatkowego na terytorium kraju przy użyciu rurociągu, który łączy miejsce importu ze składem podatkowym. Obecnie, zgodnie z ustawą w przypadku stosowania procedur uproszczonych, o których mowa w art. 76 ust. 1 WKC, podatnik jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy, z uwzględnieniem obowiązujących stawek akcyzy w:

- a) zgłoszeniu niekompletnym lub
- b) zgłoszeniu uproszczonym lub
- c) wpisie do ewidencji

- oraz w zgłoszeniu uzupełniającym, w rozumieniu przepisów prawa celnego.

W przypadku objęcia importowanych wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy podatnik jest obowiązany zamieścić w dokumentach, o których mowa powyżej, informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy. To oznacza obowiązek określenia w przedmiotowych dokumentach również ilości wyrobów akcyzowych (do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty akcyzy niezbędne jest określenie ilości wyrobu akcyzowego).

W przypadku, gdy importowane wyroby energetyczne bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu są przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu do składu podatkowego na terytorium kraju przy użyciu rurociągu, który łączy miejsce importu ze składem podatkowym – zapewniony jest dozór i kontrola nad przemieszczanymi wyrobami. W związku z tym, mając na względzie ułatwienie obrotu

wyrobami energetycznymi w takim przypadku, w dodanym art. 27 ust. 3a pkt 1 proponuje się wyłączenie obowiązku zamieszczania w zgłoszeniu uproszczonej informacji o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Powyższe oznacza, że w przedmiotowych dokumentach określona zostanie jedynie prowizoryczna ilość wyrobów akcyzowych. Jednocześnie z powyższym wyłączeniem proponuje się wprowadzenie w art. 27 ust. 3a pkt 2 regulacji, zgodnie z którą zgłoszenie uzupełniające zawierające informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, powinno zostać przesłane nie później niż w momencie przesłania do Systemu projektu e-AD. Takie rozwiązanie jest konieczne w celu zapewnienia, aby dane wynikające z projektu e-AD i zgłoszenia celnego (w tym przypadku zgłoszenia uzupełniającego) nie były rozbieżne.

W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych przy użyciu rurociągu projekt e-AD będzie przesyłany do Systemu niezwłocznie po zakończeniu tłoczenia tych wyrobów – wprowadzenie takiej regulacji proponuje się w art. 41a ust. 4a ustawy (obecnie zapis taki znajduje się jedynie w instrukcji użytkownika Systemu EMCS). Wprowadzenie przedmiotowej regulacji spowoduje, że zgłoszenie uzupełniające, którego obowiązek złożenia przewidują przepisy prawa celnego, będzie musiało zostać złożone nie później niż bezpośrednio po zakończeniu tłoczenia, a nie jak wynika z przepisów prawa celnego w terminie 30 dni od dnia złożenia zgłoszenia niekompletnego lub po końcu okresu rozliczeniowego w przypadku zgłoszenia uproszczonego.

Art. 31a ust. 8 i 9 oraz art. 31b ust. 5a, 10a i 10 b – umożliwienie korzystania ze zwolnienia od podatku akcyzowego zakładom energochłonnym w pierwszym roku ich działalności lub w pierwszym roku działania uruchomionych przez takie zakłady instalacji. Na podstawie art. 31a ust 1 pkt 8 zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby węglowe przeznaczone do celów opałowych przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe. W przypadku wyrobów gazowych art. 31b ust. 1 pkt 5 ustawy przewiduje zwolnienie od akcyzy czynności podlegających opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do celów opałowych przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej. Jednocześnie zgodnie z art. 31a ust. 8 oraz 31b ust. 10 ustawy podstawą do uznania za zakład energochłonny są dane dotyczące zużycia ww. wyrobów za rok poprzedzający rok, w odniesieniu do którego jest ustalany status zakładu. W związku z powyższym ze zwolnienia nie mogą korzystać podmioty rozpoczynające dopiero działalność z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub gazowych, nawet jeżeli w roku rozpoczęcia działalności będą osiągać limity zużycia tych wyrobów określone dla zakładów energochłonnych, oraz działające już podmioty gospodarcze, które dopiero uruchamiają instalacje, w których zużywane będą wyroby węglowe lub gazowe. Projektowane przepisy umożliwią skorzystanie ze zwolnienia zakładom energochłonnym także w pierwszym roku ich działalności lub w pierwszym roku działania instalacji, jednakże przy założeniu, iż w przypadku gdy podmiot nie osiągnie w pierwszym roku wskaźników energochłonności będzie on zobligowany do zapłaty zaległej akcyzy wraz z odsetkami.

Art. 31c - doprecyzowanie pojęcia systemu prowadzącego do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej poprzez ich wyliczenie w ustawie. Na podstawie art. 31a ust 1 pkt 9 oraz art. 31b ust 1 pkt 5 zwalnia się od akcyzy odpowiednio wyroby węglowe i wyroby gazowe zużywane przez podmiot gospodarczy, w

którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej. W związku z licznymi wątpliwościami interpretacyjnymi ze strony podmiotów gospodarczych co należy za taki system uznać, konieczne jest określenie, jakie systemy uznaje się za „systemy prowadzące do osiągnięcia celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej”.

Art. 32 ust. 5 pkt 2 – zmiana ma charakter dostosowujący i jest związana z wprowadzeniem definicji „dokumentu dostawy”, zgodnie z którą dokumentem dostawy jest dokument, na podstawie którego przemieszcza się na terytorium kraju zarówno wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, jak i wyroby akcyzowe objęte zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 32 ust. 5 pkt 3, ust. 7-9 – uchylenie przedmiotowych przepisów wynika z odstąpienia od obowiązku prowadzenia ewidencji wyrobów zwolnionych ze względu na przeznaczenie jako warunku zwolnienia tych wyrobów od akcyzy oraz z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 32 ust. 10 – zmiana przewidziana w tym przepisie stanowi konsekwencję określenia w ustawie definicji dokumentu dostawy, tj. dokumentu, na podstawie którego przemieszczane są zarówno wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, jak i wyroby akcyzowe objęte zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. W przypadku tej regulacji, ujętej w rozdziale 6 – „Zwolnienia”, należy jednak doprecyzować, że chodzi o dokument dostawy, na podstawie którego przemieszczane są wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 38 ust. 1 pkt 1 – zmiana obecnego brzmienia art. 38 ust. 1 pkt 1, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych został upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru oraz sposobu ewidencjonowania i stosowania dokumentu dostawy, w tym w przypadkach, o których mowa w art. 31a ust. 5 oraz w art. 42 ust. 1a, jak również podmiotów, które wystawiają dokument dostawy – ma charakter dostosowujący. Zmiana ta polega na:

- wskazaniu, że dokument dostawy ma zastosowanie również w przypadkach wskazanych w art. 42 ust. 1b oraz w art. 89 ust. 2 pkt 2 i 3, tj. w odniesieniu do przemieszczanych wyrobów energetycznych objętych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie;

- usunięciu upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia na podstawie tej delegacji ustawowej sposobu ewidencjonowania dokumentu dostawy, co wynika z faktu dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa). Sposób prowadzenia zestawienia dokumentów dostawy:

od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. wynikał będzie z art. 13 ustawy zmieniającej,

- od dnia 1 stycznia 2016 r. zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie zawartego w dziale VIa przepisu art. 138r, a nie jak dotychczas w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 38 ustawy.

Art. 38 ust. 1 pkt 2 – uchylenie przedmiotowego przepisu wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 38 ust. 1 część wspólna – wprowadza zmianę polegającą na rozszerzeniu zdania końcowego w delegacji ustawowej, która ma na celu uwzględnienie, przy wydawaniu rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, konieczności zapewnienia właściwej kontroli oraz przepływu informacji dotyczących wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 40 ust. 1 pkt 1a – w przepisie tym dodaje się regulację, która przewiduje, że procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, które są w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu lub dostarczenia przez podmiot, który posiadał je w celu zużycia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy i który nie zużył ich do tych celów. Powyższa regulacja została dodana w związku z uregulowaniem w ustawie przypadków stosowania zerowej stawki akcyzy dla wyrobów akcyzowych. Jednym z tych przypadków jest przemieszczanie wyrobów energetycznych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, przeznaczonych do innych celów niż napędowe lub opałowe, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy ze składu podatkowego do podmiotu, który zużywa je w ramach prowadzonej działalności gospodarczej do celów zastosowania zerowej stawki akcyzy. Może się jednak zdarzyć, że podmiot ten nie zużyje ww. wyrobów do wskazanych celów. Na taką okoliczność, w celu ułatwienia obrotu wyrobami akcyzowymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, przewiduje się możliwość ponownego wprowadzenia takich wyrobów do składu podatkowego (zwrotu wyrobów do tego samego składu podatkowego, z którego zostały nabyte lub dostarczenia do innego składu podatkowego) i objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W takim przypadku wprowadzone do składu podatkowego wyroby zostaną ponownie objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku ich niedostarczenia do odbiorcy uznawać się będzie, że nie nastąpiło zakończenie tej procedury.

Art. 40 ust. 5 – zmiana ust. 5 ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w odniesieniu do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, które opodatkowane są zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych.

W obecnym stanie prawnym brak jest szczegółowych regulacji dotyczących stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, które opodatkowane są zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. Stosowanie procedury zawieszenia poboru akcyzy do tych wyrobów wynika jednak bezpośrednio z postanowień dyrektywy 2008/118/WE. Zgodnie z art. 17 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE przepisy tej dyrektywy (art. 17 ust. 1 i 2), w których określone zostały przypadki stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, mają zastosowanie również do przemieszczania wyrobów akcyzowych o stawce zerowej, które nie zostały dopuszczone do konsumpcji.

W załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym, w którym zawarty jest *Wykaz wyrobów akcyzowych, do których stosuje się procedurę zawieszenia poboru akcyzy i których produkcja odbywa się w składzie podatkowym*, znajdują się także wyroby energetyczne opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. Pomimo powyższych regulacji zawartych w dyrektywie 2008/118/WE i w ustawie występują jednak wątpliwości czy wyroby akcyzowe opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, które są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy podlegają faktycznie opodatkowaniu zerową stawką akcyzy podczas stosowania tej procedury, czy też do czasu zakończenia ww. procedury powinny być opodatkowane stawką akcyzy inną niż stawka zerowa. W celu usunięcia przedmiotowych wątpliwości i ujednolicenia praktyki stosowanej przez organy podatkowe proponuje się uszczegółowienie regulacji prawnych w powyższym zakresie. Powyższe działanie spowoduje konieczność zmian w systemie służącym do obsługi procedury zawieszenia poboru akcyzy (EMCS), a przez to poniesienia kosztów jego dostosowania.

Art. 41 ust. 1a – dodany w art. 41 ust. 1a przewiduje, że warunek złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie dotyczy wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. Obecnie, w każdym przypadku, jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego. Podmioty dokonujące wysyłki wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy są obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej powstałe albo mogące powstać zobowiązanie podatkowe. W związku z tym obecnie podmioty dokonujące wysyłki z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie są obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej mogące powstać zobowiązanie podatkowe, to jest, co do zasady, z zastosowaniem stawki w wysokości 1822 zł za każde 1000 litrów.

W celu ułatwienia obrotu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobami akcyzowymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie proponuje się dodanie przepisu, zgodnie z którym warunek złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie obejmuje wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, w tym w przypadku ich przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 41 ust. 5 pkt 2 i 3 – projektowana zmiana pozwala na wykorzystanie alternatywnych dowodów potwierdzających zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, innych niż raport odbioru, dokument zastępujący raport odbioru, raport wywozu lub dokument zastępujący raport wywozu. Definicja alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy została określona w art. 2 ust. 1 pkt 30a ustawy. W przypadku przedstawienia alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie wygaszał obowiązek podatkowy i nie powstanie zobowiązanie podatkowe w stosunku do wyrobów akcyzowych, które objęte były procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w części objętej potwierdzeniem – tak samo jak ma to obecnie miejsce w przypadku przesłania lub przedstawienia odpowiednio raportu odbioru, dokumentu zastępującego raport odbioru, raportu wywozu lub dokumentu zastępującego raport wywozu.

Art. 41 ust. 9 pkt 3 – zmiana przepisu polega na rozszerzeniu przypadków, w których dopuszcza się przemieszczanie na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

wyrobów oznaczonych znakami akcyzy pomiędzy składami podatkowymi. W obecnym stanie prawnym istnieje możliwość takiego przemieszczania wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy między składami podatkowymi tego samego podmiotu. Proponuje się uzupełnienie przepisu ustawy o możliwość przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy:

- ze składu podatkowego producenta tych wyrobów, niebędącego właścicielem tych wyrobów, do składu podatkowego właściciela tych wyrobów;
- ze składu podatkowego producenta tych wyrobów, niebędącego właścicielem tych wyrobów, do składu podatkowego, którego dotyczy wydane właścicielowi tych wyrobów zezwolenie wyprowadzenia wyrobów z cudzego składu podatkowego;
- ze składu podatkowego właściciela wyrobów akcyzowych do innego składu podatkowego, którego dotyczy wydane właścicielowi tych wyrobów zezwolenie wyprowadzenia wyrobów z cudzego składu podatkowego.

Wprowadzenie przedmiotowej zmiany stanowić będzie istotne ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej, z uwagi na praktykę zlecenia innemu podmiotowi usługi wytwarzania wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy. Celem proponowanego doprecyzowania jest stworzenie warunków m.in. do zlecenia produkcji u krajowych producentów zamiast zlecenia produkcji za granicą, skąd można bez ograniczeń sprowadzać wyroby oznaczone polskimi znakami akcyzy do krajowego składu podatkowego. Proponowane rozwiązanie będzie uwzględniać różne modele biznesowe, które mogą być stosowane w produkcji wyrobów akcyzowych.

Art. 41 ust. 10-13 - uchylenie przedmiotowych przepisów wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 41a ust. 3a – dodany przepis stanowi, że w przypadku przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, projekt e-AD powinien zawierać informację o opodatkowaniu tych wyrobów zerową stawką akcyzy. Dodanie tej regulacji stanowi konsekwencję rezygnacji z warunku składania zabezpieczenia akcyzowego w przypadku przemieszczania ww. wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Aby zapewnić monitorowanie przemieszczania wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy zasadnym jest umieszczenie informacji o przemieszczaniu takich wyrobów w projekcie e-AD.

Art. 41a ust. 4a – dodany przepis przewiduje, że w przypadku, gdy importowane wyroby energetyczne, bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego, w rozumieniu przepisów prawa celnego, są przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu rurociągu z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju, podmiot wysyłający przesyła do Systemu projekt e-AD niezwłocznie po zakończeniu tłoczenia. Wprowadzenie tej regulacji pozostaje w związku ze zmianami proponowanymi w art. 27 ustawy – patrz uzasadnienie do art. 27.

Art. 41a ust. 6 – dodany przepis wyłącza z automatycznego odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy oraz opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, oraz z automatycznego odnotowania objęcia przemieszczanych wyrobów akcyzowych

zabezpieczeniem ryczałtowym wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 41e ust. 3 i 3a - zmieniony ust. 3 uzależnia automatyczne przesłanie raportu odbioru do podmiotu wysyłającego - w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, albo do właściwych władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej podmiotu wysyłającego - w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, od odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych do niego wyrobów akcyzowych, albo objęcia tych wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym, albo objęcia ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu. Jednocześnie zmieniony przepis wyłącza z powyższego warunku wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 2 do ustawy, dopóki są opodatkowane zerową stawką akcyzy.

Natomiast w sytuacji gdy obciążenie zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, albo objęcie wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym, albo zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu nie zostanie odnotowane automatycznie, raport odbioru, zgodnie z dodanym ust. 3a, będzie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego albo właściwych władz państwa członkowskiego tylko po potwierdzeniu w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu celnego, że zobowiązanie podatkowe podmiotu odbierającego lub obowiązek zapłaty przez niego opłaty paliwowej, dotyczące przemieszczanych wyrobów, w całości lub w części wygasły lub że nie będą mogły już powstać.

Art. 41e ust. 4 - zmieniony przepis stanowi, że informacja o błędach będzie automatycznie wysyłana z Systemu nie tylko w przypadku, gdy projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez właściwego naczelnika urzędu celnego będzie zawierał niekompletne lub nieprawidłowe dane, jak jest obecnie, ale również w przypadku, gdy nie będzie możliwe odnotowanie obciążenia w należnej wysokości zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego, albo użycia jego zabezpieczenia ryczałtowego, albo użycia jego zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia. Analogicznie jak we wcześniejszych przepisach dotyczących Systemu niniejsza regulacji nie będzie dotyczyć wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy dopóki będą one opodatkowane zerową stawką akcyzy.

Art. 41e ust. 7 - zmiana przepisu stanowi, że z chwilą zarejestrowania w Systemie raportu odbioru oraz odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego z obciążenia albo odnotowania zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia jego zabezpieczeniem ryczałtowym będzie następowało automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającą z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów akcyzowych jego zabezpieczeniem ryczałtowym, albo objęcia ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu. Odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego albo odnotowanie objęcia jego zabezpieczeniem ryczałtowym, albo zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie będzie dotyczyło wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, podlegających opodatkowaniu zerową stawką akcyzy, a także zarejestrowania w

Systemie raportu wywozu, ponieważ w przypadku eksportu odbiorcą wyrobów akcyzowych będzie podmiot zagraniczny, który nie składa zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 41g ust. 1 – zmiana dotyczy przepisu regulującego postępowanie w przypadku awarii Systemu, która ma miejsce w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz w przypadku gdy do tego momentu nie uzyskano e-AD. Zgodnie z dokonaną zmianą podmiot odbierający będzie przedstawiał właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, nie później niż w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, wraz z dokumentem zastępującym raport odbioru, potwierdzającym, że przemieszczanie zostało zakończone, dokument potwierdzający, że zostało odnotowane obciążenie zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającą z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, albo objęcie tych wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym, albo objęcie ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu.

Art. 42 ust. 1 pkt 3 i 4 – zmiany w tych przepisach stanowią pochodną wprowadzenia w art. 41 ust. 5 możliwości wykorzystania alternatywnych dowodów zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, innych niż raport odbioru, dokument zastępujący raport odbioru, raport wywozu lub dokument zastępujący raport wywozu. W konsekwencji, w zmienianych przepisach art. 42 ust. 1 pkt 3 i 4, wskazuje się, że nie nastąpi zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli podmiot wysyłający otrzyma, w terminie 2 miesięcy (w przypadku przemieszczania na terytorium kraju) lub w terminie 4 miesięcy (w przypadku przemieszczania w ramach dostawy albo eksportu) od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych nie tylko raport odbioru, dokument zastępujący raport odbioru, raport wywozu lub dokument zastępujący raport wywozu, ale także alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 42 ust. 1a – zmiana regulacji polega na doprecyzowaniu, że wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczone ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, powrotnie wprowadzane do składu podatkowego – przemieszczane są na podstawie dokumentu dostawy. Zmiana ta jest wprowadzana w celu uniknięcia blankietowego charakteru przepisu art. 38 ust. 1, w którym upoważnia się ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru oraz sposobu stosowania dokumentu dostawy, m.in. w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1a.

Art. 42 ust. 1b – dodanie tej regulacji ma na celu umożliwienie dalszego stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, w sytuacji gdy wyroby te, wysłane ze składu podatkowego nie zostaną dostarczone do podmiotu, który miał je zużyć do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy. Jeżeli wyroby takie, przemieszczane na podstawie dokumentu dostawy, zostaną ponownie wprowadzone do składu podatkowego, uznawać się będzie, że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów. Jest to analogiczne rozwiązanie, jakie funkcjonuje obecnie w stosunku do wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 42 ust. 4 pkt 1 – proponowana zmiana brzmienia tego przepisu stwarza możliwość uzyskania przez podmiot wysyłający zwrotu kwoty akcyzy zapłaconej na terytorium kraju od

wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w przypadku otrzymania przez ten podmiot nie tylko raportu odbioru, dokumentu zastępującego raport odbioru, raportu wywozu lub dokumentu zastępującego raport wywozu, ale także w przypadku otrzymania alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w postaci potwierdzenia właściwych organów podatkowych na terytorium kraju lub właściwych organów państwa członkowskiego, że wysłane wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę albo że zostały wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej. Projektowane rozwiązanie stanowi konsekwencję zmiany wprowadzonej w art. 41 ust. 5 ustawy.

Art. 43 w ust. 1 pkt 4 – uchylenie zawartego w tym przepisie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy odnośnie wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, sposobu ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu tych wyrobów oraz zakresu danych, które powinna zawierać ewidencja wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa). Ponadto należy zauważyć, że po uchyleniu upoważnienia do uregulowania w rozporządzeniu wykonawczym sposobu ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu ww. wyrobów akcyzowych oraz zakresu danych, które powinna zawierać ta ewidencja, brak będzie materii do uregulowania w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy w zakresie szczegółowego sposobu stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy odnośnie ww. wyrobów akcyzowych. Należy bowiem zauważyć, że w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentacji i procedur związanych z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, wydanym m.in. na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy, w Rozdziale 2 „Sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz sposób ewidencji dokumentów” znajdujące się jeden tylko przepis dotyczący stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy odnośnie wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, który należy uchylić oraz regulacje dotyczące ewidencji dokumentów handlowych, które po zmianie ustawy z dniem 1 stycznia 2016 r. zawarte zostaną w nowym rozporządzeniu wykonawczym regulującym kompleksowo kwestie dotyczące wszystkich ewidencji akcyzowych oraz innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby kontroli w zakresie podatku akcyzowego.

Art. 44 ust. 1 pkt 6 – zmiana przepisu jest związana z dodaniem ust. 5a w art. 64 przewidującym możliwość stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po upływie oznaczonego czasu, na który zostało udzielone, jeżeli podmiot złożył we właściwym terminie prawidłowy wniosek o jego przedłużenie. Zwolnienie będzie mogło być stosowane do dnia doręczenia temu podmiotowi rozstrzygnięcia wniosku, nie dłużej jednak niż 90 dni po upływie oznaczonego czasu, na który zostało udzielone zwolnienie. Utrata ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego powoduje, zgodnie z art. 44 ust. 1 pkt 6, zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, o ile podmiot przed utratą jego ważności nie uzyskał jego przedłużenia lub nie złożył zabezpieczenia akcyzowego. Ponieważ dodany ust. 5a w art. 64 daje możliwość stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po terminie, należało tę nową

regulację uwzględnić w niniejszym przepisie poprzez dodanie zastrzeżenia odwołującego się do powyższego przepisu.

Art. 47 ust. 1 – projektowana zmiana polega na doprecyzowaniu, iż produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 września 2011 r. sygn. akt I GSK 458/10, zastosowanie gramatycznej wykładni obecnego brzmienia przepisu art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy wskazuje, że obowiązek produkcji w składzie podatkowym dotyczy wyrobów akcyzowych objętych inną stawką akcyzy niż stawka zerowa. Tymczasem w załączniku nr 2 do ustawy określony został wykaz wyrobów akcyzowych, do których stosuje się procedurę zawieszenia poboru akcyzy i których produkcja odbywa się w składzie podatkowym. Wśród wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy znajdują się również wyroby akcyzowe objęte zerową stawką akcyzy. Doprecyzowanie przedmiotowej regulacji ma na celu osiągnięcie spójności przepisów ustawowych i usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących obowiązku produkowania w składzie podatkowym wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 47 ust. 3 - proponuje się doprecyzowanie tego przepisu w taki sposób, aby nie było wątpliwości, że istnieje możliwość magazynowania w składzie podatkowym, w jednym pomieszczeniu wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy z innymi wyrobami, pod warunkiem ich oddzielnego magazynowania i wskazania miejsca magazynowania wyrobów objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ewidencji wyrobów akcyzowych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami w składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów. Przepis ten nie jest jednolicie interpretowany przez organy podatkowe. Niektóre organy podatkowe prezentują stanowisko, że w składzie podatkowym, w pomieszczeniu, w którym magazynowane są wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie mogą być magazynowane inne wyroby, w tym wyroby, od których została zapłacona akcyza. Tymczasem celem regulacji zawartej w ww. przepisie jest aby wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy były magazynowane w składzie podatkowym w miejscu wyodrębnionym i przeznaczonym do magazynowania tylko tych wyrobów, przy czym miejsce to może zostać wyodrębnione również w ramach jednego pomieszczenia.

Art. 47 ust. 3a – dodany przepis wskazuje, jakie warunki należy spełnić, aby w składzie podatkowym mogły być magazynowane wyroby akcyzowe nie objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyroby niebędące wyrobami akcyzowymi. Magazynowanie to będzie możliwe, jeżeli będą zachowane warunki określone w ust.3, a ponadto sposób magazynowania będzie pozwalał na określenie ilości wyrobów akcyzowych nie objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy i wyrobów nie będących wyrobami akcyzowymi, a ilość oraz rodzaj tych wyrobów będzie określony w ewidencjach prowadzonych przez podmiot prowadzący skład podatkowy.

W obecnym stanie prawnym brak jest w ustawie kompleksowych regulacji wskazujących na możliwość lub brak możliwości magazynowania w składzie podatkowym, oprócz wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, także wyrobów akcyzowych, które nie są objęte tą procedurą (tzn. wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona

akcyza oraz wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy), jak również wyrobów nieakcyzowych. Obecne przepisy z zakresu podatku akcyzowego wyłączają możliwość magazynowania w składzie podatkowym wyrobów nieakcyzowych, za wyjątkiem przypadków, w których służą one w składzie podatkowym bezpośrednio do produkcji finalnej. W zakresie wyrobów akcyzowych, które nie są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z obecnych przepisów nie wynika jednoznacznie, czy mogą one być magazynowane w składzie podatkowym i czy ich magazynowanie jest dopuszczalne w każdym przypadku, czy też powinno wynikać z potrzeb działalności prowadzonej w składzie podatkowym.

Proponowana zmiana ma na celu wprowadzenie rozwiązań, które z jednej strony zapewnią prawidłowe dokumentowanie ilości wyrobów akcyzowych oraz określanie kwot akcyzy, a z drugiej strony umożliwią przedsiębiorcom wykorzystywanie powierzchni magazynowych znajdujących się w składach podatkowych również do magazynowania wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyrobów nie będących wyrobami akcyzowymi.

Art. 47 ust. 4 pkt 2 – zmiana w tym przepisie ma celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących przypadków dokonywania przeładunku poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (olejów smarowych), które nie są objęte systemem kontroli przemieszczania w Systemie EMCS na terytorium całej Unii Europejskiej, w sytuacji gdy są one przemieszczane w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego albo dostawy wewnątrzspółnotowej na podstawie dokumentów handlowych. Przepisy w obecnym brzmieniu przewidują możliwość dokonywania przeładunku poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru w takich sytuacjach, w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD. W konsekwencji tego nowelizowany przepis nie odnosi się w jego obecnej redakcji do przypadków przeładunku ww. wyrobów przemieszczanych na podstawie dokumentów handlowych. Proponowana zmiana pozwoli na analogiczne uregulowanie zasad przeładunku zarówno wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, jak i wyrobów niewymienionych w tymże załączniku i objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

Art. 47a – przewiduje wprowadzenie nowej regulacji, która umożliwi magazynowanie w składzie podatkowym, w jednym zbiorniku wyrobów energetycznych o tym samym kodzie CN ale posiadających różne parametry fizykochemiczne, za wyjątkiem wyrobów, w przypadku których parametry fizykochemiczne mają wpływ na stawkę akcyzy (w takim przypadku wyroby energetyczne będą musiały być magazynowane w oddzielnych zbiornikach) - art. 47a ust. 1.

Jednocześnie w art. 47a ust. 2 przewiduje się, że wymóg dotyczący magazynowania w jednym zbiorniku wyłącznie wyrobów energetycznych o tym samym kodzie CN, jak również ograniczenia w zakresie parametrów fizykochemicznych nie dotyczą gazów propan-butan (LPG) objętych pozycją CN 2711. Gazy te mogą być magazynowane w jednym zbiorniku niezależnie od kodów CN, do których są klasyfikowane i ich parametrów fizykochemicznych (obecnie regulacje w powyższym zakresie znajdują się w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy).

W art. 47a ust. 3 przewidziano, że w składzie podatkowym w jednym zbiorniku będą mogły być magazynowane wyroby akcyzowe (energetyczne): objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zapłaconą akcyzą, zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie i

opodatkowane zerową stawką ze względu na przeznaczenie, pod warunkiem, że ubytki i inne straty tych wyrobów będą rozliczane proporcjonalnie w stosunku do ilości oraz okresu magazynowania wyrobów o poszczególnych ww. statusach. Ponadto prowadzona przez podmiot prowadzący skład podatkowy ewidencja wyrobów akcyzowych będzie umożliwiała identyfikację wyrobów magazynowanych w jednym zbiorniku (szczegółowy sposób prowadzenia ewidencji w takich przypadkach oraz zakres danych w ewidencji określony zostanie w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy).

Proponowane rozwiązanie, wprowadzane w wyniku postulatów podmiotów, w istotny sposób ułatwi i uprości prowadzenie działalności podmiotom prowadzącym składy podatkowe, w których magazynowane są wyroby energetyczne, pozwalając im na znacznie efektywniejsze wykorzystanie posiadanych pojemności magazynowych.

Art. 48 ust. 3 – proponowane zmiany w art. 48 ust. 3 mają na celu złagodzenie dodatkowych warunków wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w sytuacji gdy w składzie tym ma być prowadzona działalność polegająca wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, poprzez zmniejszenie dotychczasowych minimalnych wysokości obrotu wyrobami tytoniowymi, napojami alkoholowymi i olejami smarowymi oraz wielkości powierzchni magazynowych w przypadku gazu oraz innych wyrobów energetycznych, z wyłączeniem olejów smarowych. Określone obecnie w ustawie o podatku akcyzowym progi obrotów oraz powierzchni magazynowych ograniczają krąg podmiotów, które mogą prowadzić działalność w formie magazynowego składu podatkowego. Propozycja zmiany przepisów w zakresie zmniejszenia powyższych progów uwzględnia postulaty podmiotów oraz potrzebę ułatwienia przedsiębiorcom prowadzenia działalności w zakresie wyrobów akcyzowych w formie usługowych składów podatkowych typu magazynowego. Zmniejszenie progu dotyczącego pojemności magazynowej w przypadku paliw lotniczych wynika ze specyfiki infrastruktury portów lotniczych i potrzeby zapewnienia do niej bezpośredniego dostępu szerszej grupie przedsiębiorców.

Obniżenie wymaganych wielkości obrotów oraz powierzchni magazynowych spowoduje, że więcej podmiotów będzie mogło prowadzić działalność w formie składu podatkowego typu magazynowego, co pozytywnie przełoży się na poprawę rentowności branż zajmujących się obrotem wyrobami akcyzowymi. Ponadto w wyniku tej zmiany więcej podmiotów (które uzyskają zezwolenie na prowadzenie usługowego składu podatkowego) będzie mogło nakładać znaki akcyzy na terytorium kraju (w składzie podatkowym), podczas gdy obecnie muszą dokonywać tych czynności przed wprowadzeniem ww. wyrobów na terytorium kraju. Obniżenie określonych progów obrotu wyrobami akcyzowymi jest również uzasadnione w celu ograniczenia obchodzenia przepisu przewidującego dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia w zakresie m.in. osiągnięcia minimalnych wysokości obrotu (obecnie niektóre składy podatkowe mają status składów produkcyjnych tylko dlatego, że w przypadku składów produkcyjnych nie są wymagane dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia w postaci minimalnych wysokości obrotu).

Jednocześnie, w związku z występującymi dotychczas wątpliwościami interpretacyjnymi, proponuje się doprecyzowanie określonych w tym przepisie warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w ten sposób, aby nie było wątpliwości, że wskazane progi obrotów oraz powierzchni magazynowych odnoszą się do danego składu podatkowego, w którym będzie prowadzona działalność na podstawie wydanego zezwolenia, a nie do wszystkich składów podatkowych prowadzonych przez podmiot ubiegający się o wydanie zezwolenia (w przypadku gdy podmiot ten prowadzi więcej niż jeden skład podatkowy).

Ponadto proponuje się zastąpienie zwrotu „wysokość obrotu” wyrobami akcyzowymi zwrotem „minimalna wartość rynkowa” wyrobów akcyzowych – patrz uzasadnienie do art. 48 ust. 3a.

Art. 48 ust. 3a - dodanie tej regulacji ma na celu zdefiniowanie pojęcia wartości rynkowej wyrobów akcyzowych magazynowanych lub przeładowywanych w składzie podatkowym, używanego w art. 48 ust. 3 do określenia warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym ma być prowadzona działalność polegająca wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym (obecnie przepis posługuje się pojęciem „wysokości obrotu” wyrobami akcyzowymi). Wprowadzana definicja opiera się na konstrukcji pojęcia wartości rynkowej wykorzystywanego w ustawie o podatku od towarów i usług. Za wartość rynkową proponuje się uznać całkowitą kwotę jaką nabywca musiałby, w warunkach uczciwej konkurencji, zapłacić za te wyroby niezależnemu sprzedawcy na terytorium kraju. W przypadku gdy nie można ustalić porównywalnej sprzedaży za wartość rynkową proponuje się uznać kwotę nie mniejszą niż cena nabycia podobnych wyrobów akcyzowych, a w przypadku braku ceny nabycia, koszt ich wytworzenia.

Obecnie ustawodawca, wskazując na minimalne wysokości obrotu wyrobami akcyzowymi, odwołuje się do definicji obrotu w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, zgodnie z którymi obrotem jest kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku. Należy zauważyć, że od 2014 r. ustawa o podatku od towarów i usług na nowo określiła podstawę opodatkowania, odchodząc od wzmiankowanego obrotu. W konsekwencji obecnie obowiązujące przepisy o podatku akcyzowym w tym zakresie powinny ulec zmianie.

Jednocześnie wprowadzana regulacja przyczyni się do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych występujących w przypadku podmiotów, które prowadzą „usługowe” składy podatkowe, gdzie magazynowane są wyroby akcyzowe stanowiące własność innych podmiotów. W przypadku takiego magazynowania podmiot prowadzący skład podatkowy nie dokonuje obrotu wyrobami akcyzowymi w sensie sprzedaży tych wyrobów. W konsekwencji wartość magazynowanych wyrobów w składzie podatkowym jest rzeczywistym wyznacznikiem do ustalenia skali działalności składu i to ona, a nie obrót, powinny być podstawą do określenia warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

Art. 48 ust. 4 – wprowadzane zmiany w ust. 4 polegają na jednoznacznym wskazaniu, że każdorazowo warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą magazynowane lub przeładowywane wyroby tytoniowe, napoje alkoholowe lub oleje smarowe, jest złożenie oświadczenia, w którym podmiot zadeklaruje, że będzie osiągał w roku kalendarzowym, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, minimalne wartości rynkowe, o których mowa w art. 48 ust. 3. Celem proponowanej zmiany jest wyeliminowanie występujących obecnie wątpliwości interpretacyjnych związanych ze stosowaniem aktualnie obowiązujących przepisów, które nie precyzują w jakich przypadkach należy składać ww. oświadczenie oraz czy minimalną wysokość obrotów wyrobami akcyzowymi odnosić do konkretnego składu podatkowego, czy też należy przyjąć cały obrót danej firmy w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi.

Jednocześnie proponowana regulacja przewiduje, że w przypadku, gdy zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane w trakcie roku kalendarzowego (czyli działalność w składzie podatkowym prowadzona jest tylko przez część roku

kalendarzowego), minimalną wartość rynkową oblicza się proporcjonalnie do ilości pozostałych, kolejnych miesięcy roku kalendarzowego.

Art. 48 ust. 4a i 4b – dodanie nowych regulacji w ust. 4a i 4b ma na celu ułatwienie uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego typu magazynowego dla operatorów logistycznych, tj. podmiotów prowadzących działalność polegającą na kompleksowej obsłudze innych podmiotów w zakresie magazynowania, przeładowywania, przewozu i konfekcjonowania towarów należących do obsługiwanych podmiotów. Proponuje się, aby w tym przypadku warunki dotyczące osiągnięcia minimalnej wartości rynkowej wyrobów akcyzowych uznać za spełnione, jeżeli wartość rynkowa wszystkich towarów będących przedmiotem działalności tych podmiotów, w tym wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym i poza składem podatkowym, osiągnie wskazane w tych przepisach minimalne wysokości. Warunkiem wydania zezwolenia dla operatora logistycznego, podobnie jak w przypadku innych podmiotów ubiegających się o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego typu magazynowego, będzie złożenie oświadczenia o osiągnięciu określonego poziomu wartości rynkowej. Proponowana zmiana znacznie ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej podmiotom zajmującym się m.in. dystrybucją wyrobów akcyzowych. Obecnie składy podatkowe prowadzone są przede wszystkim przez producentów wyrobów akcyzowych. Wymogów ustawowych nie spełniają natomiast dystrybutorzy wyrobów akcyzowych, co powoduje szereg utrudnień logistycznych dla tych podmiotów. W rezultacie podmioty te będą mogły inaczej kształtować swoje systemy logistyczne, co będzie miało wpływ na obniżenie kosztów transportu, a tym samym na poprawę rentowności tych branż, które zajmują się obrotem wyrobami akcyzowymi.

Art. 48 ust. 6 – w związku ze zmianami przewidzianymi w art. 48 ust. 3-4 zachodzi konieczność zmiany art. 48 ust. 6, w którym wyłącza się obowiązek spełnienia dodatkowych warunków uzyskania zezwolenia przez podmiot prowadzący skład podatkowy typu produkcyjnego, w którym magazynuje i przeładowuje wyroby akcyzowe również wyprodukowane przez inny podmiot. Zmieniony przepis odsyła do warunków, o których mowa w ust. 3 i 4 zamiast – jak dotychczas – do warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1-5.

Art. 48 ust. 7 i 8 – dodanie przedmiotowych regulacji stanowi konsekwencję uchylecia przepisu, który przewiduje obowiązek uzyskania nowego zezwolenia w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy zamierza produkować, magazynować lub dokonywać przeładunku wyrobów należących do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. W wyniku uchylecia ww. przepisu zmiana grupy wyrobów akcyzowych będzie skutkowałą jedynie koniecznością zmiany dotychczasowego zezwolenia, a nie obowiązkiem uzyskania nowego zezwolenia. W związku ze zmianą zakresu dotychczasowej działalności podmiotu prowadzącego skład podatkowy należy jednak przewidzieć, że w przypadku gdy zmiana zezwolenia dotyczy zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, będących przedmiotem działalności w składzie podatkowym i powoduje, że po zmianie zezwolenia zabezpieczenie akcyzowe złożone przez podmiot prowadzący skład podatkowy nie zapewni pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, warunkiem zmiany zezwolenia jest złożenie dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem, że podmiot może korzystać ze zwolnienia złożenia zabezpieczenia akcyzowego na podstawie art. 64 ustawy (art. 48 ust. 7).

Należy zauważyć, że analogiczną regulację jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego przewidziano również w odniesieniu do pozostałych zezwoleń akcyzowych, jeżeli podmiot zamierza prowadzić (np. rozszerzyć) działalność w zakresie innej niż dotychczas grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1.

W przypadku zmiany zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w związku ze zmianą grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy przewidziano również odpowiednie stosowanie przepisów art. 48 ust. 3-4a, dotyczących spełnienia określonych warunków wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym prowadzona jest działalność polegająca wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym (art. 48 ust. 8). Przykładowo podmiot prowadzący skład podatkowy, w którym magazynował dotychczas wyroby tytoniowe i w związku z tym osiągał określoną wartość rynkową tych wyrobów w składzie podatkowym na poziomie 350 mln zł, który będzie chciał rozszerzyć swoją działalność na magazynowanie w prowadzonym przez siebie składzie podatkowym napojów alkoholowych, będzie musiał spełnić wymóg posiadania minimalnej wartości rynkowej napojów alkoholowych w tym składzie podatkowym na poziomie 50 mln zł i złożyć stosowne oświadczenie w zakresie osiągnięcia takiej wartości rynkowej.

Art. 48a - w dodawanym art. 48a ust. 1 proponuje się określić warunki dotyczące miejsca prowadzenia składu podatkowego. Obecnie w ustawie brak jest przepisu, który wprost określałby warunki dotyczące prowadzenia tego miejsca. Pośrednio warunki te określa przepis art. 52 ust. 1 pkt 3 ustawy, zgodnie z którym naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy, lub stan ich wyposażenia uniemożliwiają sprawowanie właściwej kontroli. Przepis art. 52 ust. 1 pkt 3 ustawy musi zostać zmieniony w związku z rezygnacją z dokonywania oceny miejsca prowadzenia składu podatkowego przed wydaniem zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego (*vide* uzasadnienie do dodawanego art. 48a ust. 2 i 3). W związku z powyższym proponuje się określić warunki dotyczące miejsca prowadzenia składu podatkowego w dodawanym w ustawie przepisie art. 48a ust. 1. Zaproponowane warunki dotyczące miejsca prowadzenia składu podatkowego są analogiczne jak wskazane w art. 52 ust. 1 pkt 3 obowiązującej ustawy.

W dodawanym art. 48a ust. 2 proponuje się zawarcie postanowień, zgodnie z którymi zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 64 ustawy o Służbie Celnej. W dodawanym art. 48a ust. 3 proponuje się natomiast zawarcie postanowień, zgodnie z którymi zmiana zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 64 ustawy o Służbie Celnej, w zakresie zmiany. Celem wprowadzenia przedmiotowych regulacji jest wyeliminowanie dwukrotnej kontroli miejsca, w którym prowadzony jest skład podatkowy. Obecnie warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego jest pozytywny wynik oceny miejsca, w którym ma być prowadzony skład podatkowy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami właściwy naczelnik urzędu celnego, po zweryfikowaniu danych zawartych we wniosku i dołączonych do niego dokumentów, dokonuje w obecności wnioskodawcy lub osoby reprezentującej wnioskodawcę oceny miejsca przeznaczonego na prowadzenie składu podatkowego. Z czynności tej sporządza się protokół zawierający w szczególności ustalenia dotyczące lokalizacji, powierzchni, sposobu odgródzenia miejsca magazynowania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym od innych powierzchni i terenów, sposobu zabezpieczenia tego miejsca oraz opis wyposażenia

systemu zabezpieczenia technicznego i biurowego. Jednocześnie zgodnie ustawą o Służbie Celnej w podmiotach które wytwarzają, uszlachetniają, przerabiają, skażają, rozlewają przyjmują, magazynują, wydają, przewożą, niszczą oraz stosują i oznaczają wyroby akcyzowe znakami akcyzy, właściwy organ Służby Celnej przeprowadza urzędowe sprawdzenie, które polega na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy są zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli. Obecnie podmioty te są obowiązane przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności. Urzędowe sprawdzenie przeprowadza się obecnie m.in. przed rozpoczęciem działalności oraz po przerwie w jej prowadzeniu, trwającej dłużej niż 3 miesiące oraz w przypadkach gdy przepisy prawa podatkowego w zakresie podatku akcyzowego uzależniają wydanie określonej decyzji od stwierdzenia możliwości sprawowania dozoru celnego lub zapewnienia właściwej kontroli. W przepisach z zakresu kontroli określono podmioty zwolnione z obowiązku przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia oraz tryb, zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, w tym sporządzenia akt weryfikacyjnych. Obecnie wszystkie podmioty, które wytwarzają, uszlachetniają, przerabiają, skażają, rozlewają przyjmują, magazynują, wydają, przewożą, niszczą oraz stosują i oznaczają wyroby akcyzowe znakami akcyzy podlegają urzędowemu sprawdzeniu przed rozpoczęciem działalności, a dodatkowo w przypadku niektórych z nich (podmioty prowadzące składy podatkowe oraz zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem tych którzy ubiegają się o zezwolenie na jednorazowe nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych) przed wydaniem zezwolenia przeprowadzana jest ocena miejsca, w którym prowadzona będzie działalność.

W związku z powyższym miejsce prowadzenia składu podatkowego jest obecnie dwukrotnie poddawane kontroli – najpierw w ramach oceny miejsca na podstawie przepisów z zakresu podatku akcyzowego, a następnie w ramach urzędowego sprawdzenia przewidzianego w przepisach z zakresu kontroli.

Zmiany w powyższym zakresie skutkowały będą również tym, że w przypadkach gdy przepisy ustawy o podatku akcyzowym uzależniają możliwość prowadzenia działalności od uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – urzędowe sprawdzenie przeprowadzane będzie przed wydaniem zezwolenia, a nie jak obecnie przed rozpoczęciem wykonywania działalności.

Art. 49 ust. 6 - w konsekwencji zmian wynikających z dodawanego art. 48a ust. 2 i 3 ustawy oraz art. 64 ustawy o Służbie Celnej, w którym zaproponowano, aby wydanie zezwolenia i urzędowe sprawdzenie następowało na podstawie jednego wniosku, należy dokonać zmiany art. 49 ust. 6 ustawy poprzez zawarcie w tym przepisie postanowień, zgodnie z którymi do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego należało będzie dołączyć również dokumenty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 64 ust. 9 ustawy o Służbie Celnej, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia. Obecnie przepisy te są określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 2009 r. w sprawie urzędowego sprawdzenia.

Art. 49 ust. 7 i 8 – zmiana przedmiotowych przepisów, które zobowiązują podmiot prowadzący skład podatkowy do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia oraz o planowanej zmianie

danych objętych treścią zezwolenia, stanowią konsekwencję uchylecia przepisu art. 49 ust. 11 ustawy i polegają na zmianie odesłania (uchylono odesłanie do ust. 11).

Art. 49 ust. 11 - mając na uwadze postulaty przedsiębiorców uchyla się regulację przewidującą obowiązek uzyskania nowego zezwolenia w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy zamierza produkować, magazynować lub dokonywać przeładunku wyrobów należących do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. Zmiana w powyższym zakresie umożliwi podmiotom prowadzącym działalność na podstawie dotychczasowego zezwolenia rozszerzenie działalności o nowe grupy wyrobów akcyzowych bez konieczności uzyskiwania nowego zezwolenia. W takim przypadku trzeba będzie jedynie dokonać zmiany dotychczasowego zezwolenia. Przykładowo podatnik prowadzący skład podatkowy, w którym magazynowane są napoje alkoholowe będzie mógł rozszerzyć prowadzenie działalności o magazynowanie wyrobów tytoniowych, bez konieczności uzyskiwania nowego zezwolenia i cofania dotychczasowego. Zmiana w tym zakresie będzie stanowić istotne ułatwienie dla przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie wyrobów akcyzowych.

Art. 50 ust. 5 - zgodnie z art. 50 ust. 5 ustawy właściwy naczelnik urzędu celnego przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego zatwierdza regulamin funkcjonowania składu podatkowego, który określa warunki dotyczące składu podatkowego. Zmiana regulaminu wymaga zatwierdzenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego. Jednocześnie zgodnie z art. 64 ustawy o Służbie Celnej z urzędowego sprawdzenia sporządza się protokół, który ze zgłoszeniem oraz dokumentacją dotyczącą działalności podlegającej urzędowemu sprawdzeniu stanowią akta weryfikacyjne. Większość danych zawartych w regulaminie składu podatkowego jest powielona w aktach weryfikacyjnych, a przepisy przewidują obowiązek aktualizowania również akt weryfikacyjnych. W związku z powyższym proponuje się rezygnację z regulaminu funkcjonowania składu podatkowego, co wymaga uchylecia art. 50 ust. 5 ustawy.

Art. 52 ust. 1 pkt 3 - zgodnie z obowiązującym przepisem art. 52 ust. 1 pkt 3 ustawy właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy, lub stan ich wyposażenia uniemożliwiają sprawowanie właściwej kontroli. W dodawanym do ustawy art. 48a ust. 1 zaproponowano określenie warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego, natomiast w art. 48a ust. 2 i 3 zawarto propozycję rezygnacji z oceny miejsca prowadzenia składu podatkowego dokonywanej na podstawie przepisów o podatku akcyzowym i pozostawienie oceny miejsca prowadzenia składu podatkowego dokonywanej w ramach urzędowego sprawdzenia dokonywanego na podstawie przepisów z zakresu kontroli. W związku z tym warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego będzie zatwierdzenie akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 64 ustawy o Służbie Celnej (*vide* uzasadnienie do art. 48a).

W konsekwencji, w zmienianym art. 52 ust. 1 pkt 3 ustawy proponuje się zawarcie postanowień, zgodnie z którymi odmowa wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego będzie następowała w przypadku braku zatwierdzenia akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, a nie jak dotychczas w przypadku negatywnej oceny miejsca dokonywanej na podstawie przepisów z zakresu podatku akcyzowego.

Art. 52 ust. 2 pkt 1 – uchylenie przedmiotowego przepisu oznacza zniesienie obowiązku cofnięcia z urzędu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w sytuacji, gdy po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego. Obecnie brak takiego powiadomienia skutkuje koniecznością obligatoryjnego cofnięcia z urzędu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, co wiąże się z tym, że w okresie 3 lat podmiot nie może uzyskać nowego zezwolenia. Projektowana zmiana ma na celu zniesienie przedmiotowej sankcji, która jest nieadekwatna w stosunku do stwierdzonych uchybień polegających na niewywiązaniu się przez podmiot z obowiązku formalnego, jakim jest powiadomienie właściwego naczelnika urzędu celnego o niepodjęciu działalności w terminie 3 miesięcy po uzyskaniu zezwolenia lub o przerwaniu działalności na czas dłuższy niż 3 miesiące.

Należy zauważyć, że część podmiotów korzysta z posiadanych zezwoleń sporadycznie, np. w odstępie kilkumiesięcznym w związku z zawieraniem transakcji. Zwłaszcza wymóg każdorazowego powiadomiania właściwego naczelnika urzędu celnego o przerwaniu działalności na czas dłuższy niż 3 miesiące stanowi dla tych podmiotów znaczną uciążliwość. W związku z tym, mając na uwadze postulaty podmiotów dotyczące ułatwienia prowadzenia działalności, proponuje się, aby w sytuacji gdy podmiot spełnił określone ustawą wymagania formalne i uzyskał odpowiednie zezwolenie, które jest ważne – odstąpić od dodatkowych obowiązków formalnych związanych z czasowym niewykonywaniem działalności na podstawie wydanego zezwolenia. Uchylenie przepisu art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy skutkuje tym, że również w przypadku zarejestrowanego odbiorcy i zarejestrowanego wysyłającego właściwy naczelnik urzędu celnego nie będzie cofał z urzędu zezwolenia, w przypadku gdy po jego uzyskaniu w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia tego organu. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w tym jednorazowo nabywający wyroby akcyzowe oraz jako zarejestrowany wysyłający stosuje się bowiem odpowiednio art. 52.

Art. 52 ust. 2 pkt 3 – analogicznie jak w art. 44 ust. 1 pkt 6 zmiana przepisu jest związana z dodaniem ust. 5a w art. 64, przewidującym możliwość stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po utracie jego ważności (po upływie oznaczonego czasu, na który zostało udzielone), jeżeli podmiot złożył we właściwym terminie prawidłowy wniosek o jego przedłużenie. Zwolnienie będzie mogło być stosowane do dnia doręczenia temu podmiotowi rozstrzygnięcia wniosku, nie dłużej jednak niż 90 dni po upływie oznaczonego czasu. Utrata ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest jedną z przesłanek cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, o ile podmiot przed utratą jego ważności nie uzyskał przedłużenia zwolnienia, nowego zwolnienia lub nie złożył zabezpieczenia akcyzowego. Ponieważ dodany ust. 5a w art. 64 daje możliwość stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po terminie, należało tę nową regulację uwzględnić w niniejszym przepisie poprzez dodanie zastrzeżenia odwołującego się do ww. przepisu.

Art. 53 - uchylenie przepisu wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 54 ust. 5 i 6 – zmiana przedmiotowych przepisów, które zobowiązują podmiot posiadający zezwolenie wyprawdzenia do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia oraz o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia, stanowią konsekwencję uchylecia przepisu art. 54 ust. 9 ustawy i polega na zmianie odesłania (uchylono odesłanie do ust. 9).

Art. 54 ust. 7 – zmiana regulacji polega na dodaniu w tym przepisie zdania drugiego, zgodnie z którym do zmiany zezwolenia wyprawdzenia art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio. Przedmiotowa zmiana stanowi konsekwencję uchylecia art. 54 ust. 9, który przewiduje obowiązek uzyskania nowego zezwolenia w przypadku gdy podmiot posiadający zezwolenie wyprawdzenia zamierza wyprawdzać ze składu podatkowego wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. W wyniku uchylecia ww. przepisu zmiana grupy wyrobów akcyzowych będzie skutkowała jedynie koniecznością zmiany dotychczasowego zezwolenia, a nie obowiązkiem uzyskania nowego zezwolenia. W związku z tym należy przewidzieć – tak samo jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – że w przypadku gdy zmiana zezwolenia dotyczy zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, będących przedmiotem dotychczasowej działalności i powoduje, że po zmianie zezwolenia zabezpieczenie akcyzowe złożone przez podmiot posiadający zezwolenie wyprawdzenia nie zapewni pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, warunkiem zmiany zezwolenia jest złożenie dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego (patrz uzasadnienie do art. 48 ust. 7).

Art. 54 ust. 9 – mając na uwadze postulaty przedsiębiorców uchyla się regulację przewidującą obowiązek uzyskania nowego zezwolenia w przypadku gdy podmiot posiadający zezwolenie wyprawdzenia zamierza wyprawdzać ze składu podatkowego wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. Zmiana w powyższym zakresie umożliwi podmiotom prowadzącym działalność na podstawie dotychczasowego zezwolenia rozszerzenie działalności o nowe grupy wyrobów akcyzowych bez konieczności uzyskiwania nowego zezwolenia. W takim przypadku trzeba będzie jedynie dokonać zmiany dotychczasowego zezwolenia. Jest to analogiczna zmiana jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego (patrz uzasadnienie do art. 49 ust. 7 i 8 oraz ust. 11) oraz pozostałych zezwoleń akcyzowych.

Art. 54 ust. 11 pkt 1 - proponowana zmiana polegająca na uchyleciu przepisu znosi obowiązek cofnięcia z urzędu zezwolenia wyprawdzenia, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy, w sytuacji gdy po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesiące nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadamienia właściwego naczelnika urzędu celnego. Jest to zmiana analogiczna jak w przypadku pozostałych zezwoleń akcyzowych – patrz uzasadnienie do art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy.

Art. 55 ust. 1 - w konsekwencji rezygnacji z regulaminu funkcjonowania składu podatkowego (*vide* uzasadnienie uchylecia art. 50 ust. 5 ustawy) oraz propozycji zawarcia w art. 59 ust. 7 ustawy jednej delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego oraz miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę (*vide* uzasadnienie do zmiany art. 59 ust. 7), należy uchylć w art. 55 ust. 1 ustawy, w którym obecnie zawarta jest delegacja dla

ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków prowadzenia składów podatkowych, w tym dotyczących regulaminu funkcjonowania składu podatkowego oraz miejsca prowadzenia składu podatkowego.

Art. 55 ust. 2 - uchylenie przedmiotowego przepisu wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 55 ust. 4 – zmiana przedmiotowego przepisu (który upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, w przypadku podmiotów prowadzących w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, sytuacji innych niż określone w art. 48 ust. 5, w których nie muszą być spełnione warunki, o których mowa w art. 48 ust. 3 pkt 1-5) ma wyłącznie charakter dostosowujący i wiąże się ze zmianą art. 48 ust. 3 ustawy. W art. 48 ust. 3 określono dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym. Dotychczas warunki te były określone w art. 48 ust. 3 pkt 1-5, natomiast po zmianie tego przepisu – w pkt 1-6. Zmieniając przepis art. 55 ust. 4 odwołano się w jego treści wyłącznie do art. 48 ust. 3, bez przywoływania konkretnych punktów. Art. 48 ust. 3 zawiera tylko punkty 1-6, nie ma więc konieczności ich przywoływania.

Art. 56 ust. 6 i 7 – zmiana przedmiotowych przepisów, które zobowiązują podmiot pośredniczący do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia oraz o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia, stanowią konsekwencję uchylenia przepisu art. 56 ust. 10 ustawy i polegają na zmianie odesłania (uchylono odesłanie do ust. 10).

Art. 56 ust. 8 – zmiana regulacji polega na dodaniu w tym przepisie zdania drugiego, zgodnie z którym do zmiany zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio. Przedmiotowa zmiana stanowi konsekwencję uchylenia art. 56 ust. 10, który przewiduje obowiązek uzyskania nowego zezwolenia w przypadku gdy podmiot posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący zamierza dostarczać wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. W wyniku uchylenia ww. przepisu zmiana grupy wyrobów akcyzowych będzie skutkowałą jedynie koniecznością zmiany dotychczasowego zezwolenia, a nie obowiązkiem uzyskania nowego zezwolenia. W związku z tym należy przewidzieć – tak samo jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – że w przypadku gdy zmiana zezwolenia dotyczy zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, będących przedmiotem dotychczasowej działalności i powoduje, że po zmianie zezwolenia zabezpieczenie akcyzowe złożone przez podmiot posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący nie zapewni pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, warunkiem zmiany zezwolenia jest złożenie dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego (patrz uzasadnienie do art. 48 ust. 7).

Art. 56 ust. 10 – mając na uwadze postulaty przedsiębiorców uchyla się regulację przewidującą obowiązek uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku gdy podmiot ten, posiadający zezwolenie, zamierza dostarczać do podmiotu zużywającego wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. Zmiana w powyższym zakresie umożliwi podmiotom prowadzącym działalność na podstawie dotychczasowego zezwolenia rozszerzenie działalności o nowe grupy wyrobów akcyzowych bez konieczności uzyskiwania nowego zezwolenia. W takim przypadku trzeba będzie jedynie dokonać zmiany dotychczasowego zezwolenia. Jest to analogiczna zmiana jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego (patrz uzasadnienie do art. 49 ust. 7 i 8 oraz ust. 11) oraz pozostałych zezwoleń akcyzowych.

Art. 56 ust. 12 pkt 1– proponowana zmiana polegająca na uchyleniu przepisu znosi obowiązek cofnięcia z urzędu zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w sytuacji, gdy po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesiące nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego. Jest to zmiana analogiczna jak w przypadku pozostałych zezwoleń akcyzowych – (patrz uzasadnienie do art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy).

Art. 56a – w dodanym art. 56a zawarto odesłanie do art. 47a, który wprowadza możliwość magazynowania w składzie podatkowym, w jednym zbiorniku wyrobów akcyzowych (energetycznych) o różnym statusie akcyzowym, o tym samym kodzie CN, posiadających różne właściwości fizykochemiczne, za wyjątkiem przypadków gdy parametry fizykochemiczne będą miały wpływ na stawkę akcyzy. Przepis art. 56a będzie stanowił podstawę prawną magazynowania takich wyrobów również przez podmioty pośredniczące. Warunki magazynowania ww. wyrobów energetycznych przez podmioty pośredniczące będą analogiczne do warunków obowiązujących podmioty prowadzące składy podatkowe. Należy jednak zauważyć, że podmiot pośredniczący nie będzie mógł magazynować wyrobów energetycznych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, co wynika z faktu, że magazynowanie takich wyrobów może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym. Proponowane rozwiązanie zwiększy efektywność ekonomiczną działalności podmiotów pośredniczących.

Art. 57 ust. 2a - 2c - w dodawanym art. 57 ust. 2a proponuje się określić warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę. Obecnie w ustawie brak jest przepisu, który wprost określałby warunki dotyczące tego miejsca. Zaproponowane warunki dotyczące miejsca odbioru są analogiczne jak zaproponowane w przypadku miejsca prowadzenia składu podatkowego (*vide* uzasadnienie do dodawanego art. 48a).

Podobnie jak w dodawanym art. 48a ust. 2, który dotyczy wydawania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – w dodawanym art. 57 ust. 2b proponuje się zawarcie postanowień, zgodnie z którymi zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 64 ustawy o Służbie Celnej. W dodawanym art. 57 ust. 2c proponuje się natomiast zawarcie postanowień, zgodnie z którymi zmiana zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 64 ustawy o

Służbie Celnej, w zakresie zmiany. Celem wprowadzenia przedmiotowych regulacji jest wyeliminowanie dwukrotnej kontroli miejsca odbioru. Obecnie warunkiem wydania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca jest pozytywny wynik oceny miejsca odbioru. Zgodnie z obowiązującymi przepisami właściwy naczelnik urzędu celnego, po zweryfikowaniu danych zawartych we wniosku i dołączonych do niego dokumentów, dokonuje w obecności wnioskodawcy lub osoby reprezentującej wnioskodawcę oceny miejsca odbioru. Z czynności tej sporządza się protokół zawierający w szczególności ustalenia dotyczące lokalizacji, powierzchni, sposobu odgródzenia miejsca. Jednocześnie zgodnie ustawą o Służbie Celnej w podmiotach które wytwarzają, uszlachetniają, przerabiają, skażają, rozlewają przyjmują, magazynują, wydają, przewożą, niszczą oraz stosują i oznaczają wyroby akcyzowe znakami akcyzy, właściwy organ Służby Celnej przeprowadza urzędowe sprawdzenie, które polega na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy są zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli. Obecnie podmioty te są obowiązane przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności. Urzędowe sprawdzenie przeprowadza się m.in. przed rozpoczęciem działalności oraz obecnie również po przerwie w jej prowadzeniu, trwającej dłużej niż 3 miesiące oraz w przypadkach gdy przepisy prawa podatkowego w zakresie podatku akcyzowego uzależniają wydanie określonej decyzji od stwierdzenia możliwości sprawowania dozoru celnego lub zapewnienia właściwej kontroli. W przepisach z zakresu kontroli określono podmioty zwolnione z obowiązku przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia oraz tryb, zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, w tym sporządzenia akt weryfikacyjnych. Obecnie wszystkie podmioty, które wytwarzają, uszlachetniają, przerabiają, skażają, rozlewają przyjmują, magazynują, wydają, przewożą, niszczą oraz stosują i oznaczają wyroby akcyzowe znakami akcyzy podlegają urzędowemu sprawdzeniu przed rozpoczęciem działalności, a dodatkowo w przypadku niektórych z nich (podmioty prowadzące składy podatkowe oraz zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem tych którzy ubiegają się o zezwolenie na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych) przed wydaniem zezwolenia przeprowadzana jest ocena miejsca, w którym prowadzona będzie działalność.

W związku z powyższym miejsce odbioru jest obecnie dwukrotnie poddawane kontroli – najpierw w ramach oceny miejsca na podstawie przepisów z zakresu podatku akcyzowego, a następnie w ramach urzędowego sprawdzenia przewidzianego w przepisach z zakresu kontroli.

Zmiany w powyższym zakresie skutkowały będą również tym, że w przypadkach gdy przepisy ustawy uzależniają możliwość prowadzenia działalności od uzyskania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – urzędowe sprawdzenie przeprowadzane będzie przed wydaniem zezwolenia, a nie jak obecnie przed rozpoczęciem wykonywania działalności.

Art. 57 ust. 4 - w konsekwencji zmian w art. 57 (dodane ust. 2a-2c) ustawy oraz art. 64 ustawy o Służbie Celnej, w którym zaproponowano, aby wydanie zezwolenia i urzędowe sprawdzenie następowało na podstawie jednego wniosku, należy dokonać zmiany art. 57 ust. 4 poprzez zawarcie w tym przepisie postanowień, zgodnie z którymi do wniosku o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z

wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, należało będzie dołączyć również dokumenty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 64 ust. 9 ustawy o Służbie Celnej, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia. Obecnie przepisy te są określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 2009 r. w sprawie urzędowego sprawdzenia.

Art. 57 ust. 6 i 7 – zmiana przedmiotowych przepisów, które zobowiązują podmiot posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności jako zarejestrowany odbiorca do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia oraz o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia, stanowią konsekwencję uchylecia przepisu art. 57 ust. 10 ustawy i polegają na zmianie odesłania (uchylono odesłanie do ust. 10).

Art. 57 ust. 8 – zmiana regulacji polega na dodaniu w tym przepisie zdania drugiego, zgodnie z którym do zmiany zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio. Przedmiotowa zmiana stanowi konsekwencję uchylecia przepisu art. 57 ust. 10, który przewiduje obowiązek uzyskania nowego zezwolenia w przypadku gdy podmiot posiadający zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. W wyniku uchylecia ww. przepisu zmiana grupy wyrobów akcyzowych będzie skutkowałą jedynie koniecznością zmiany dotychczasowego zezwolenia, a nie obowiązkiem uzyskania nowego zezwolenia. W związku z tym należy przewidzieć – tak samo jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – że w przypadku gdy zmiana zezwolenia dotyczy zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, będących przedmiotem dotychczasowej działalności i powoduje, że po zmianie zezwolenia zabezpieczenie akcyzowe złożone przez podmiot posiadający zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca nie zapewni pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, warunkiem zmiany zezwolenia jest złożenie dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego (patrz uzasadnienie do art. 48 ust. 7).

Art. 57 ust. 10 – mając na uwadze postulaty przedsiębiorców uchyla się regulację przewidującą obowiązek uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie działalności jako zarejestrowany odbiorca w przypadku gdy podmiot ten, posiadający zezwolenie, zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. Zmiana w powyższym zakresie umożliwi podmiotom prowadzącym działalność na podstawie dotychczasowego zezwolenia rozszerzenie działalności o nowe grupy wyrobów akcyzowych bez konieczności uzyskiwania nowego zezwolenia. W takim przypadku trzeba będzie jedynie dokonać zmiany dotychczasowego zezwolenia. Jest to analogiczna zmiana jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego (patrz uzasadnienie do art. 49 ust. 7 i 8 oraz ust. 11) oraz pozostałych zezwoleń akcyzowych.

Art. 57 ust. 11 – zmiana przedmiotowego przepisu, który w obecnym brzmieniu przewiduje, że do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów

akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio art. 52, stanowi konsekwencję zmiany regulacji przewidzianej w art. 52 ust. 1 pkt 3 ustawy. Zgodnie z proponowanym brzemieniem art. 52 ust. 1 pkt 3 właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy nie zostaną zatwierdzone akta weryfikacyjne w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej. Ponieważ warunek zatwierdzenia akt weryfikacyjnych przed wydaniem zezwolenia trzeba będzie spełnić tylko przed wydaniem dwóch zezwoleń akcyzowych, tj. zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego oraz zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca (z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca) – w przypadku innych niż dwa ww. zezwolenia należy zmienić odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 52 w taki sposób, aby warunek określony w ust. 1 pkt 3 tego artykułu nie miał zastosowania w przypadku tych innych zezwoleń akcyzowych.

W związku z powyższym określony w art. 57 ust. 11 przepis odsyłający został zmieniony w ten sposób, aby do odmowy wydania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca miał odpowiednie zastosowanie art. 52 ust. 1, w tym pkt 3, z którego wynika obowiązek odmowy wydania zezwolenia gdy nie zostaną zatwierdzone akta weryfikacyjne w wyniku urzędowego sprawdzenia, natomiast do odmowy wydania zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – aby był odpowiednio stosowany art. 52 ust. 1 pkt 1-2. Jednocześnie do cofnięcia lub wygaśnięcia obu zezwoleń na prowadzenie działalności jako zarejestrowany odbiorca odpowiednie zastosowanie będą miały przepisy art. 52 ust. 2-5.

Art. 59 ust. 2 oraz ust. 4-6 - uchylenie przedmiotowych przepisów wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 59 ust. 7 - obecnie warunki dotyczące prowadzenia składu podatkowego są określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie warunków prowadzenia składów podatkowych oraz ewidencji przez podmioty prowadzące składy podatkowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 353), natomiast warunki dotyczące miejsca, w którym są odbierane wyroby akcyzowe przez zarejestrowanego odbiorcę w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 sierpnia 2010 r. w sprawie warunków dotyczących miejsca odbioru wyrobów akcyzowych (Dz. U. Nr 156, poz. 1048). Warunki dotyczące funkcjonowania obu ww. miejsc są określane w tym samym celu, tzn. dla zapewnienia właściwej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określenia kwot akcyzy. Ponadto w związku z zaproponowanymi zmianami w zakresie ewidencjonowania wyrobów akcyzowych (*vide* uzasadnienie do dodawanego działu VIa) oraz rezygnacją z regulaminu składu podatkowego – zakres regulowany w rozporządzeniu z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie warunków prowadzenia składów podatkowych oraz ewidencji przez podmioty prowadzące składy podatkowe zostałby ograniczony jedynie do warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego. W związku z powyższym proponuje się określenie w art. 59 ust. 7 ustawy o podatku akcyzowym jednej delegacji do wydania rozporządzenia w sprawie warunków dotyczących miejsca prowadzenia składu podatkowego oraz miejsca, w którym są odbierane wyroby akcyzowe przez zarejestrowanego odbiorcę.

Art. 62a ust. 5 i 6 – zmiana przedmiotowych przepisów, które zobowiązują podmiot posiadający zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we

wniosku o wydanie zezwolenia oraz o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia, stanowią konsekwencję uchylecia przepisu art. 62a ust. 9 ustawy i polegają na zmianie odesłania (uchylono odesłanie do ust. 9).

Art. 62a ust. 7 – zmiana regulacji polega na dodaniu w tym przepisie zdania drugiego, zgodnie z którym do zmiany zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio. Przedmiotowa zmiana stanowi konsekwencję uchylecia art. 62a ust. 9, który przewiduje obowiązek uzyskania nowego zezwolenia w przypadku gdy podmiot posiadający zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający zamierza wysłać z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. W wyniku uchylecia ww. przepisu zmiana grupy wyrobów akcyzowych będzie skutkowałą jedynie koniecznością zmiany dotychczasowego zezwolenia, a nie obowiązkiem uzyskania nowego zezwolenia. W związku z tym należy przewidzieć – tak samo jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – że w przypadku gdy zmiana zezwolenia dotyczy zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, będących przedmiotem dotychczasowej działalności i powoduje, że po zmianie zezwolenia zabezpieczenie akcyzowe złożone przez podmiot posiadający zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający nie zapewni pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, warunkiem zmiany zezwolenia jest złożenie dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego (patrz uzasadnienie do art. 48 ust. 7).

Art. 62a ust. 9 – mając na uwadze postulaty przedsiębiorców uchyla się regulację przewidującą obowiązek uzyskania nowego zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający w przypadku gdy podmiot ten, posiadający zezwolenie, zamierza wysłać z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. Zmiana w powyższym zakresie umożliwi podmiotom prowadzącym działalność na podstawie dotychczasowego zezwolenia rozszerzenie działalności o nowe grupy wyrobów akcyzowych bez konieczności uzyskiwania nowego zezwolenia. W takim przypadku trzeba będzie jedynie dokonać zmiany dotychczasowego zezwolenia. Jest to analogiczna zmiana jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego (patrz uzasadnienie do art. 49 ust. 7 i 8 oraz ust. 11) oraz pozostałych zezwoleń akcyzowych.

Art. 62a ust. 10 – zmiana przedmiotowego przepisu, który w obecnym brzmieniu przewiduje, że do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio art. 52, stanowi konsekwencję zmiany regulacji przewidzianej w art. 52 ust. 1 pkt 3 ustawy. Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 52 ust. 1 pkt 3 właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy nie zostaną zatwierdzone akta weryfikacyjne w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej. Ponieważ warunek zatwierdzenia akt weryfikacyjnych przed wydaniem zezwolenia trzeba będzie spełnić tylko przed wydaniem dwóch zezwoleń akcyzowych, tj. zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego oraz zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca (z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca) – w przypadku innych niż dwa ww. zezwolenia należy zmienić

odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 52 w taki sposób, aby warunek określony w ust. 1 pkt 3 tego artykułu nie miał zastosowania w przypadku tych innych zezwoleń akcyzowych. W związku z powyższym określony w art. 62a ust. 10 przepis odsyłający został zmieniony w ten sposób, że do odmowy wydania zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio art. 52 ust. 1 pkt 1-2, a do cofnięcia lub wygaśnięcia tego zezwolenia stosuje się odpowiednio art. 52 ust. 2-5.

Art. 62c ust. 2 pkt 2, ust. 3-6 - uchylenie przedmiotowych przepisów wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 63 ust. 1 pkt 8 – uzupełniono katalog podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w związku z objęciem tym obowiązkiem pośredniczącego podmiotu toniowego.

Art. 63 ust. 1a – w dodanym przepisie zawarto regulację, zgodnie z którą obowiązek złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej mogące powstać zobowiązanie podatkowe albo mogące powstać zobowiązanie podatkowe i opłatę paliwową, której obowiązek zapłaty może powstać, nie będzie dotyczył wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. Skutkiem dodania tego przepisu kwota mogących powstać zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, których obowiązek zapłaty może powstać w stosunku do tych wyrobów, nie będzie wliczana do ustalonej wysokości składanego zabezpieczenia akcyzowego oraz nie będzie obciążała złożonego zabezpieczenia w trakcie jego stosowania. Wyłączenie z obowiązku objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem akcyzowym oraz z obciążania złożonego zabezpieczenia akcyzowego kwotami zobowiązań podatkowych i opłat paliwowych od tych wyrobów dotyczyć będzie wyłącznie sytuacji, gdy te wyroby będą opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, czyli w sytuacji mogących powstać hipotetycznych zobowiązań podatkowych. W sytuacji, gdy wobec tych wyrobów powstanie konieczność zapłaty zobowiązania podatkowego, np. z powodu zmiany ich przeznaczenia w sposób powodujący konieczność zastosowania stawki akcyzy innej niż zerowa (wyroby nie będą już opodatkowane zerową stawką akcyzy), kwota tego zobowiązania podatkowego albo zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej obciąży złożone zabezpieczenie akcyzowe i w przypadku zabezpieczenia generalnego będzie w sposób właściwy odnotowane, a kwota tego obciążenia powinna zostać doliczona do wysokości zabezpieczenia akcyzowego podczas jej ponownego ustalenia (czyli powstanie konieczność zwiększenia zabezpieczenia akcyzowego). Szczegółowy sposób ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego w powyższej sytuacji określi minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia.

Art. 63 ust. 4 - rozszerzono możliwość objęcia zobowiązania podatkowego albo zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego na wniosek podmiotu wysyłającego i za zgodą podmiotu odbierającego (z której obecnie mogą korzystać tylko podmioty prowadzące skład podatkowy przemieszczające wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy) również na dostarczanie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego. Wprowadzenie powyższej możliwości spowoduje m.in., że

podmiot prowadzący skład podatkowy zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego będzie mógł dokonywać przemieszczenia wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie bez konieczności złożenia własnego zabezpieczenia akcyzowego. Zgodnie z przepisami ustawy podmiot pośredniczący jest zawsze obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Ponadto w przypadku dostarczenia wyrobów ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego, wyroby te, po ich odbiorze, i tak ostatecznie zostałyby objęte zabezpieczeniem akcyzowym tego podmiotu. Powyższa regulacja stwarza zatem możliwość objęcia zabezpieczeniem akcyzowym złożonym przez podmiot pośredniczący wyrobów akcyzowych dostarczanych do niego ze składu podatkowego z wyprzedzeniem, tzn. jeszcze przed ich odbiorem. Należy dodać, że zgodnie z art. 63 ust. 5 ustawy podmiot pośredniczący będzie odpowiadał całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy wysyłającego wyroby akcyzowe wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem.

Art. 64 ust. 5a - wprowadzono możliwość stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po upływie terminu określonego w tym zwolnieniu, w przypadku gdy prawidłowo i terminowo złożony wniosek o przedłużenie terminu ważności zwolnienia nie zostanie przez organ podatkowy rozstrzygnięty przed upływem terminu określonego w zwolnieniu. Dodano przepis, zgodnie z którym zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego można będzie stosować po upływie terminu do czasu doręczenia podmiotowi decyzji w sprawie jego przedłużenia lub odmowy jego przedłużenia, nie dłużej jednak niż 90 dni po upływie tego terminu, jeżeli wniosek, który spełnia wymogi formalne, zostanie złożony nie później niż 3 miesiące przed tym terminem. Zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest udzielane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata i na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż 2 lata. W przypadku, gdy wniosek w sprawie przedłużenia zwolnienia nie zostanie rozstrzygnięty przed upływem terminu, na jaki zwolnienie zostało udzielone, również z przyczyn niezależnych od podmiotu, podmiot jest obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego do czasu rozstrzygnięcia wniosku. Może to narazić go na nieuzasadnione trudności proceduralne i koszty, w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie w sprawie przedłużenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego będzie pozytywne. Termin trzymiesięczny powinien zapewnić naczelnikowi urzędu celnego, przy prawidłowym prowadzeniu postępowania, niezbędny czas na dokonanie wszystkich czynności administracyjnych koniecznych do wydania decyzji w tej sprawie, m.in. oceny warunków koniecznych do przedłużenia zwolnienia.

Art. 65 ust. 1 pkt 6 - uzupełniono katalog podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia generalnego w związku z objęciem pośredniczącego podmiotu tytoniowego obowiązkiem złożenia zabezpieczenia generalnego. Ponieważ działalność pośredniczącego podmiotu tytoniowego polega na obrocie suszem tytoniowym, czyli dokonywaniu powtarzających się czynności gospodarczych mogących spowodować wielokrotne powstanie zobowiązań podatkowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu konieczne jest stosowanie zabezpieczenia generalnego, które z definicji służy do zabezpieczenia wielu zobowiązań podatkowych.

Art. 65 ust. 2 – w ogólnym przepisie regulującym wysokość zabezpieczenia generalnego ustalanego przez właściwego naczelnika urzędu celnego, w zastrzeżeniu odwołującym wskazujących na konieczność uwzględnienia przepisów szczególnych określających poziom zabezpieczenia akcyzowego składanego przez podmiot pośredniczący, dodano odwołanie do

projektowanego ust. 3b, który również w sposób szczególny określa poziom zabezpieczenia składanego przez pośredniczący podmiot tytoniowy.

Art. 65 ust. 3b i 9a – określono wysokość zabezpieczenia akcyzowego składanego przez pośredniczący podmiot tytoniowy. Wysokość zabezpieczenia generalnego ustala się, podobnie jak to ma miejsce w przypadku podmiotu pośredniczącego, w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy lub zużycia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy, W odróżnieniu jednak od zabezpieczenia akcyzowego składanego przez podmiot pośredniczący, dla zabezpieczenia generalnego składanego przez pośredniczący podmiot tytoniowy będzie określona minimalna jego wysokość na poziomie 2 mln zł. W dodanym ust. 9 ustalono, że w przypadku uzyskania zgody na złożenia zabezpieczenia ryczałtowego, zabezpieczenie to stanowić będzie 30% zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest zobowiązany ten podmiot. Oznacza to, że wysokość zabezpieczenia ryczałtowego nie będzie niższa niż 600 tys. zł. Jednocześnie w ust. 9a została określona maksymalna wysokość zabezpieczenia ryczałtowego w wysokości 30 mln zł. Takie rozwiązanie zapobiegnie z jednej strony uzyskaniu uprawnienia do dokonywania skupu suszu tytoniowego przez niewielkie niewiarygodne podmioty, w przypadku których istnieje największe ryzyko nadużyć i powstania zaległości podatkowych, a z drugiej strony – nadmiernemu obciążeniu kosztami zabezpieczenia akcyzowego dużych wiarygodnych podmiotów, które spełniają warunki uprawniające do złożenia zabezpieczenia ryczałtowego. W przypadku dużych pośredniczących podmiotów tytoniowych ewentualne zabezpieczenie generalne mogłoby wynieść nawet kilkaset milionów zł.

Art. 65 ust. 6 - w wyniku zmiany przepisu objęto obowiązkiem aktualizacji zabezpieczenia generalnego w sposób zapewniający pokrycie w każdym czasie mogących powstać zobowiązań podatkowych pośredniczący podmiot tytoniowy, podobnie jak podmiot pośredniczący. Zmiana jest konsekwencją objęcia pośredniczącego podmiotu tytoniowego obowiązkiem złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 65 ust. 7 – pośredniczący podmiot tytoniowy objęto również przepisem zobowiązującym do odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego, kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, ilekroć zostanie dokonana czynność lub zaistnieje stan faktyczny powodujący powstanie obowiązku podatkowego. Ponieważ jednak obrót suszem tytoniowym przez pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyjątkiem sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy lub zużycia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy, nie powoduje powstania obowiązku podatkowego, jednak może prowadzić do jego powstania (np. w przypadku jego sprzedaży podmiotowi innemu niż skład podatkowy lub inny pośredniczący podmiot tytoniowy) obowiązek odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego będzie powstawał z dniem nabycia suszu tytoniowego. Z chwilą nabycia suszu tytoniowego zaistnieje bowiem możliwość powstania zobowiązania podatkowego, do którego zapłaty będzie obowiązany pośredniczący podmiot tytoniowy składający zabezpieczenie generalne.

Art. 65 ust. 7a pkt 3 – w przepisie określającym podmioty odnotowujące obciążenie zabezpieczenia generalnego wskazano, że obciążenie zabezpieczenia generalnego złożonego przez pośredniczący podmiot tytoniowy (a także jego zwolnienie z obciążenia) będzie odnotowywał ten podmiot samodzielnie, analogicznie jak podmiot

pośredniczący. Zgodnie z przyjętym założeniem zabezpieczenie akcyzowe składane przez pośredniczący podmiot tytoniowy będzie funkcjonowało na podobnych zasadach, jak zabezpieczenie akcyzowe podmiotu pośredniczącego. Wyeliminuje to konieczność odnotowywania obciążenia zabezpieczenia lub jego zwolnienia w urzędzie celnym, co ze względu na charakter działalności (m.in. dokonywanie licznych operacji gospodarczych w terenie) mogłoby być znacznym utrudnieniem dla pośredniczących podmiotów tytoniowych.

Art. 65 ust. 8 – w przepisie nakazującym stosownie przepisów regulujących zasady udzielania, przedłużania i cofania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego również w przypadku udzielania, przedłużania i cofania zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego uzupełniono odwołanie do tych przepisów o art. 64 ust. 5a. Ponieważ w art. 64 został dodany przepis, zgodnie z którym zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego można będzie stosować po upływie terminu określonego w decyzji naczelnika urzędu celnego o udzieleniu zwolnienia, do czasu rozstrzygnięcia wniosku w sprawie jego przedłużenia lub odmowy jego przedłużenia, nie dłużej jednak niż 90 dni po upływie tego terminu, jeżeli wniosek, który spełnia wymogi formalne, zostanie złożony nie później niż 3 miesiące przed tym terminem, analogiczne rozwiązanie zastosowano w przypadku zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego. Zgodnie z ustawą o podatku akcyzowym zgoda na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego jest udzielana na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata i na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu może być przedłużona, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż 2 lata. W przypadku, gdy wniosek w sprawie przedłużenia zgody nie zostanie rozstrzygnięty przed upływem terminu, na jaki zgoda została udzielona, również z przyczyn niezależnych od podmiotu, podmiot jest obowiązany do złożenia zabezpieczenia generalnego do czasu rozstrzygnięcia wniosku, co może narazić go na nieuzasadnione trudności proceduralne (np. konieczność saldowania zabezpieczenia generalnego) i koszty związane z koniecznością ponad trzykrotnego zwiększenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego, w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie w sprawie przedłużenia zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego będzie pozytywne. Za powyższym rozwiązaniem przemawia również fakt, że wysokość zabezpieczenia ryczałtowego będzie aktualizowana przez naczelnika urzędu celnego przynajmniej raz w roku, zatem ryzyko powstania zaległości przekraczających kwotę złożonego zabezpieczenia jest niewielkie. Termin trzymiesięczny powinien zapewnić naczelnikowi urzędu celnego, przy prawidłowym prowadzeniu postępowania, niezbędny czas na dokonanie wszystkich czynności administracyjnych koniecznych do wydania decyzji w sprawie przedłużenia zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego.

Art. 65 ust. 10 – wprowadzono regulację określającą maksymalny roczny termin na dokonanie aktualizacji wysokości złożonego zabezpieczenia ryczałtowego przez naczelnika urzędu celnego, co pozwoli ograniczyć jej częstotliwość. Obecnie właściwy naczelnik urzędu celnego ustala ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego co 6 miesięcy. Ponowne ustalanie wysokości zabezpieczenia ryczałtowego co 6 miesięcy jest obligatoryjne, w związku z czym nie ma możliwości dostosowania terminu jego aktualizacji do uwarunkowań gospodarczych przedsiębiorstwa, okresów sprawozdawczych, itp. Zgodnie z projektem właściwy naczelnik urzędu celnego będzie ustalał ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego przynajmniej raz w roku, w szczególności w przypadku zmiany maksymalnych kwot zobowiązań podatkowych lub opłat paliwowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu, lub na wniosek podmiotu składającego zabezpieczenie ryczałtowe. Jednocześnie naczelnik urzędu celnego będzie mógł dokonać aktualizacji wysokości zabezpieczenia ryczałtowego przed upływem tego terminu, gdy zaistnieją ku temu przesłanki, np. zmiana wielkości obrotu wyrobami akcyzowymi w przedsiębiorstwie podatnika.

Art. 73 ust. 1a – zmiana przepisu stanowi pochodną wprowadzenia w art. 41 ust. 5 możliwości wykorzystania alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, innego niż raport odbioru, dokument zastępujący raport odbioru, raport wywozu lub dokument zastępujący raport wywozu. W konsekwencji, w zmienianym przepisie art. 73 ust. 1a wskazuje się, że organ podatkowy nie pokrywa z zabezpieczenia akcyzowego kwoty akcyzy, jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy nie została zapłacona w terminie, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt. 4 ustawy, jeżeli podmiot nie został poinformowany lub nie mógł być poinformowany o nieotrzymaniu przez podmiot wysyłający nie tylko raportu odbioru, dokumentu zastępującego raport odbioru, raportu wywozu lub dokumentu zastępującego raport wywozu, ale także alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Tytuł rozdziału 7 w Dziale III „Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi” – zmiana polega na zastąpieniu tytułu rozdziału 7 „Wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą” tytułem „Wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy”. Nowy tytuł wskazuje, że rozdział 7 dotyczy nie tylko wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, ale również innych wyrobów znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym wyrobów opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy. Obecnie użyte określenia „wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą”, jest przyczyną rozbieżnych interpretacji podatkowych. Nie jest bowiem jasne, czy na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego mają być przemieszczane w obrocie wewnątrzspółnotowym wyroby akcyzowe objęte zharmonizowaną akcyzą, od których została faktycznie zapłacona akcyzy, czy także takie ww. wyroby, w przypadku których akcyza wynosi 0 zł. Nowe brzmienie m.in. tytułu rozdziału 7 w Dziale III ma wskazywać, że regulacje zawarte w tym rozdziale dotyczą nie tylko wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, od których została zapłacona akcyzy, ale również wyrobów opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 77 ust. 1 – zmiana przedmiotowego przepisu polega na zastąpieniu sformułowania „wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza” sformułowaniem „wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy”. Zmiana ta stanowi pochodną wprowadzenia w art. 2 ust. 1 pkt 16 nowej definicji uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Proponowane brzmienie przepisu art. 77 ust. 1 jednoznacznie wskazuje, że na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego powinny być przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy (w tym wyroby, od których została zapłacona akcyza i wyroby opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie).

Art. 78 ust. 1 – zmiany zaproponowane w tym przepisie stanowią konsekwencję zmiany definicji uproszczonego dokumentu towarzyszącego, a ponadto mają na celu doprecyzowanie dotychczasowej regulacji, która była niejednolicie interpretowana przez organy podatkowe. W wyniku wprowadzenia proponowanej zmiany podatnicy, którzy nabywają wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, zarówno takie, od których została zapłacona akcyza, jak i opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, będą obowiązani:

- przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego (pkt 1);
- potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym, z wyjątkiem przypadków, w których pomimo obowiązku wynikającego z rozporządzenia Komisji (EWG) Nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzspółnotowym przemieszczaniu wyrobów akcyzowych, przeznaczonych do konsumpcji w państwie członkowskim wysyłki (Dz. Urz. WE L 369 z 18.12.1992, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 216), wyroby nie zostały przemieszczone z państwa członkowskiego na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego oraz wystawić i dołączyć do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (pkt 2);
- bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwej izby celnej, w terminie 10 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (pkt 3);
- złożyć zabezpieczenie akcyzowe, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (pkt 3a).

Ponadto uchylono pkt 4 albowiem obowiązek prowadzenia ewidencji nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych przez podmiot nabywający wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe, określone w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej będzie wynikał z przepisów zawartych w nowym Dziale VIa – „Ewidencje i inne dokumentacje” (art. 138c ust. 1 pkt 2).

W dotychczasowym stanie prawnym powstają wątpliwości jak traktować wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, objęte zerową stawką akcyzy i które obowiązki związane z nabyciem wewnątrzspółnotowym poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy stosować wobec podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie tych wyrobów. Było to przyczyną rozbieżnych interpretacji podatkowych. Przykładowo w niektórych interpretacjach stwierdzano, że wyroby akcyzowe opodatkowane zerową stawką akcyzy powinny być przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego, ponieważ w przypadku takich wyrobów kwota zapłaconej akcyzy wynosi zero. Zgodnie z innymi interpretacjami wyroby te powinny być przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego na podstawie dokumentów handlowych, ponieważ nie można zapłacić akcyzy w kwocie 0 zł. W zaproponowanej regulacji wątpliwości te zostały rozstrzygnięte. Ponadto z zaproponowanej regulacji jednoznacznie wynika, że obowiązki określone w art. 78 ust. 1 ustawy dotyczą tylko nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, nie odnoszą się natomiast do wyrobów akcyzowych, które zostały wymienione tylko w załączniku nr 1 do ustawy.

Art. 78 ust. 3 i 4 – zmiany w przepisach wynikają ze zmiany regulacji określonej w art. 78 ust. 1 i mają jedynie charakter dostosowawczy (polegają na zmianie odesłań do właściwych przepisów).

Art. 78 ust. 5 – 7 i ust. 9 – zmiany polegające na uchyleniu przepisów zawartych w tych ustępach, dotyczących ewidencji prowadzonej przez podmioty nabywające wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe, określone w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej, stanowią konsekwencję przeniesienia regulacji w zakresie wszystkich ewidencji akcyzowych do nowego Działu VIa – „Ewidencje i inne dokumentacje”.

Art. 79 ust. 1 – wprowadzona zmiana polega na doprecyzowaniu, że nabycie wewnątrzspółnotowe przez osobę fizyczną za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego dotyczy wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym wyrobów opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie. Zmiana ta jest konsekwencją zastąpienia (w rozdziale 7 w Dziale III) określenia „wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą” określeniem „wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy”.

Art. 80 ust. 2 pkt 3, ust. 3-6 - uchylenie przedmiotowych przepisów wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 81 ust. 5 i 6 – zmiana przedmiotowych przepisów, które zobowiązują podmiot posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności jako przedstawiciel podatkowy do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia oraz o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia, stanowią konsekwencję uchylenia przepisu art. 81 ust. 9 ustawy i polegają na zmianie odesłania (uchylono odesłanie do ust. 9).

Art. 81 ust. 7 – zmiana regulacji polega na dodaniu w tym przepisie zdania drugiego, zgodnie z którym do zmiany zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio. Przedmiotowa zmiana stanowi konsekwencję uchylenia art. 87 ust. 9, który przewiduje obowiązek uzyskania nowego zezwolenia w przypadku gdy przedstawiciel podatkowy zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. W wyniku uchylenia ww. przepisu zmiana grupy wyrobów akcyzowych będzie skutkowałą jedynie koniecznością zmiany dotychczasowego zezwolenia, a nie obowiązkiem uzyskania nowego zezwolenia. W związku z tym należy przewidzieć – tak samo jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – że w przypadku gdy zmiana zezwolenia dotyczy zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, będących przedmiotem dotychczasowej działalności i powoduje, że po zmianie zezwolenia zabezpieczenie akcyzowe złożone przez podmiot posiadający zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego nie zapewni pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, warunkiem zmiany zezwolenia jest złożenie dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego (patrz uzasadnienie do art. 48 ust. 7).

Art. 81 ust. 9 – mając na uwadze postulaty przedsiębiorców uchyla się regulację przewidującą obowiązek uzyskania nowego zezwolenia przez przedstawiciela podatkowego, jeżeli zamierza on nabywać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej

w art. 2 ust. 1 pkt 1. Zmiana w powyższym zakresie umożliwi podmiotom prowadzącym działalność na podstawie dotychczasowego zezwolenia rozszerzenie działalności o nowe grupy wyrobów akcyzowych bez konieczności uzyskiwania nowego zezwolenia. W takim przypadku trzeba będzie jedynie dokonać zmiany dotychczasowego zezwolenia. Jest to analogiczna zmiana jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego (patrz uzasadnienie do art. 49 ust. 7 i 8 oraz ust. 11) oraz pozostałych zezwoleń akcyzowych.

Art. 81 ust. 10 – zmiana przedmiotowego przepisu, który w obecnym brzmieniu przewiduje, że do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio art. 52, stanowi konsekwencję zmiany regulacji przewidzianej w art. 52 ust. 1 pkt 3 ustawy.

W art. 81 ust. 10, dotyczącym zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, zmiana jest analogiczna jak w przypadku zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający – patrz uzasadnienie do art. 57 ust. 11 i art. 62a ust. 10.

Art. 82 ust. 2a i 2g – we wskazanych przepisach sformułowanie „wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą” zastąpiono sformułowaniem „wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy”. Zmiany te stanowią konsekwencję zmian przepisów określonych Rozdziale 7 Działu III ustawy (w art. 77 i 78). Nowe brzmienie zmienianych regulacji ma wskazywać, iż przepisy te odnoszą się do wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, czyli zarówno tych z zapłaconą akcyzą, jak i opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 83a ust. 2a – dodawany przepis wprowadza możliwość dokonania zniszczenia wyrobów akcyzowych, tj. piwa i wina z zapłaconą akcyzą zwróconych w wyniku reklamacji, bez obecności funkcjonariusza celnego podczas tej czynności. Zgodnie z dodawanym przepisem jeśli właściwy naczelnik urzędu celnego zostanie przez podatnika powiadomiony o zamiarze dokonania zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1 ustawy, (tj. piwa i wina), wówczas może udzielić zgody na ich zniszczenie bez obecności przedstawiciela organu podatkowego. Zniszczenie zostanie dokonane w innym miejscu niż skład podatkowy, spełniającym warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 83a ust. 4 – dodawany przepis reguluje kwestię wymogu złożenia przez podatnika właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w wyznaczonym terminie, oświadczenia potwierdzającego fakt zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1 ustawy, (tj. piwa i wina), w innym miejscu niż skład podatkowy, bez udziału przedstawiciela organu podatkowego.

Art. 83a ust. 5 – dodawany przepis wymienia elementy, które w szczególności powinno zawierać oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, tj. datę zniszczenia wyrobów akcyzowych, ilość zniszczonych wyrobów akcyzowych oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

Art. 84 ust. 1a - zmiana polega wyłącznie na usunięciu metryki do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, co wynika z faktu, że odesłanie do tej ustawy, wraz ze wskazaniem

właściwego numeru i pozycji Dziennika Ustaw zostało, zawarte we wcześniejszych przepisach ustawy.

Art. 84 ust. 2 pkt 1 - zmiana w tym zakresie, która polega na rozszerzeniu delegacji ustawowej o upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu zmiany zezwoleń akcyzowych, stanowi konsekwencję uchylecia regulacji przewidujących obowiązek uzyskania nowego zezwolenia akcyzowego w przypadku zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1. Ponieważ w wyniku zmiany grupy wyrobów akcyzowych należało będzie, zamiast uzyskania nowego zezwolenia, uzyskać zmianę zezwolenia, należy określić w przepisach wykonawczych do ustawy szczegółowy sposób zmiany zezwoleń akcyzowych.

Art. 89 ust. 2 – zmiana tego przepisu ma na celu określenie katalogu przypadków, w których stawka akcyzy na wyroby energetyczne wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w art. 89 ust. 1 pkt 1-13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych – wynosi 0 zł. Wymienione w tym przepisie przypadki stosowania zerowej stawki akcyzy odnoszą się do wyrobów energetycznych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym brak jest szczegółowych regulacji odnoszących się do wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, które opodatkowane są zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych. W celu usunięcia wątpliwości dotyczących obrotu takimi wyrobami poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i ujednolicenia praktyki stosowanej przez organy podatkowe proponuje się uszczegółowienie regulacji prawnych w powyższym zakresie.

Określony katalog przypadków stosowania zerowej stawki akcyzy w przypadku ww. wyrobów energetycznych umożliwi organom podatkowym monitorowanie przeznaczenia tych wyrobów, co jest uzasadnione z uwagi na fakt, że przeznaczenie to może zostać zmienione na każdym etapie obrotu wyrobami, a jego zmiana powoduje również zmianę stawki akcyzy dla wyrobów.

Opodatkowanie wyrobów energetycznych, o których mowa wyżej zerową stawką akcyzy jest uzależnione od ich przeznaczenia do celów innych niż napędowe lub opałowe. Przeznaczenie wyrobów energetycznych do określonych celów oznacza zamiar ich zużycia do tych celów i zostaje ostatecznie zrealizowane w momencie zużycia do wskazanych celów. W związku z tym przyjęto, że stawka akcyzy dla wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, innych niż określone w art. 89 ust. 1 pkt 1-13, przeznaczonych do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych będzie wynosiła 0 zł, gdy wyroby te będą nabywane przez podmiot, który będzie używał je w ramach prowadzonej działalności gospodarczej do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy (np. nabycie ze składu podatkowego na terytorium kraju lub w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego), jak również gdy będą w posiadaniu takiego podmiotu.

Takie przypadki stosowania zerowej stawki akcyzy zostały określone w art. 89 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 6 ustawy. Zerowa stawka akcyzy będzie miała również zastosowanie w sytuacji gdy wyroby energetyczne będą przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego. Będą to przypadki gdy:

- podmiot, który nabył wyroby poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w celu zużycia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy i nie zużył ich jednak do tych celów, odeśle je do składu podatkowego (dokona zwrotu wyrobów do tego samego składu podatkowego, z którego zostały nabyte lub dostarczenia do innego składu podatkowego) (art. 89 ust. 2 pkt 2) oraz
- wyroby nie zostaną dostarczone do podmiotu, który miał je zużyć w ramach prowadzonej działalności gospodarczej do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy (art. 89 ust. 2 pkt 3).

W pierwszym przypadku wprowadzone do składu podatkowego wyroby zostaną ponownie objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, natomiast w drugim przypadku będzie się uznawać, że nie nastąpiło w ogóle zakończenie tej procedury (analogicznie jak w przypadku wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego lub podmiotu zużywającego).

W celu zapewnienia dostatecznego poziomu dokumentowania przeznaczenia wyrobów energetycznych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie przyjęto, że w przypadku gdy wyroby te będą dostarczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy ze składu podatkowego do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy oraz zwracane lub dostarczane do składu podatkowego (np. wcześniej nabyte wewnątrzspółnotowo lub importowane) przez podmiot, który posiada je w celu zużycia do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy i który nie zużyje ich do tych celów, a także przemieszczane do składu podatkowego w przypadku niedostarczenia ich do podmiotu, który zużywa je do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy – przemieszczanie tych wyrobów będzie się odbywało na podstawie dokumentu dostawy. W tym celu zdefiniowano w ustawie „dokument dostawy” jako dokument, na podstawie którego przemieszcza się na terytorium kraju wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie lub wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Ponadto w art. 89 ust. 2 przewidziano jeszcze dwa inne przypadki stosowania zerowej stawki akcyzy dla wyrobów energetycznych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, przeznaczonych do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych. Zerowa stawka akcyzy będzie miała zastosowanie, gdy wyroby będą przeznaczone do sprzedaży detalicznej w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 l lub wadze do 5 kg (art. 89 ust. 2 pkt 7) oraz gdy wyroby będą importowane lub nabywane wewnątrzspółnotowo w takich opakowaniach przez osobę fizyczną nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej lub nie w celach handlowych (art. 89 ust. 2 pkt 8).

Art. 89 ust. 2a - w dodanym ust. 2a zawarto regulację, zgodnie z którą dokument dostawy, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 i 3 na podstawie którego przemieszczane będą wyroby energetyczne określone w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, może być zastąpiony przez inny dokument, w przypadku gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla dokumentu dostawy. Jednocześnie przewidziano, że do dokumentu zastępującego dokument dostawy będzie się odpowiednio stosowało przepisy o dokumencie dostawy. Jest to analogiczne rozwiązanie jak w przypadku dokumentu dostawy, na podstawie którego przemieszcza się na terytorium kraju wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie.

Art. 89 ust. 2b – dodany ust. 2b przewiduje, że dla potrzeb przepisów o zabezpieczeniu akcyzowym oraz przepisów działu VIa dotyczącego ewidencji i innych dokumentacji przyjmuje się, iż stawka akcyzy na wyroby energetyczne wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w art. 89 ust. 1 pkt 1-13 ustawy, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, będzie wynosiła 0 zł, jeżeli wyroby te będą objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy (tj. gdy będą znajdować się w składzie podatkowym, będą przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy: pomiędzy składami podatkowymi na terytorium kraju, w nabyciu wewnątrzspółnotowym, w dostawie wewnątrzspółnotowej, w celu dokonania eksportu lub po dokonaniu importu). Regulację w powyższym zakresie przyjęto z uwagi na fakt, że w sytuacji, gdy wyroby akcyzowe są objęte procedura zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje jeszcze zobowiązanie podatkowe (zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem zakończenia tej procedury, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej), a zatem nie można jeszcze zastosować właściwej stawki akcyzy. Zobowiązanie podatkowe, a jednocześnie określenie właściwej dla danych wyrobów energetycznych stawki akcyzy możliwe jest dopiero po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 89 ust. 2c – w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych co do opodatkowania akcyzą wyrobów energetycznych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy proponuje się zawarcie w ust. 2c regulacji, zgodnie z którą stawka akcyzy na wyroby energetyczne niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w art. 89 ust. 1 pkt 1-13 ustawy, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi w każdym przypadku 0 zł.

Art. 89 ust. 2d – dodany przepis przewiduje, że stawka akcyzy w przypadku ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie wynosi 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest równa lub wyższa od 890 kilogramów/metr sześcienny - 2047,00 zł/1000 kilogramów. Ponieważ ubytki oraz całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie będą podlegały zwolnieniu od akcyzy, należało przewidzieć dla nich pozytywną stawkę akcyzy (nie mogą bowiem podlegać zwolnieniu od akcyzy wyroby opodatkowane zerową stawką akcyzy).

Art. 89 ust. 6 – zmiana przepisu ustawy wynika z konieczności dostosowania jego brzmienia do znowelizowanych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, w których odstąpiono w zakresie wystawiania faktur od używania dotychczasowych pojęć oryginału i kopii faktury. Obecnie z przepisów tejże ustawy wynika, iż fakturę wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży. Z uwagi na to, iż zmieniany przepis odwołuje się do kopii faktury, konieczne jest jego dostosowanie do nomenklatury obowiązującej w ustawie o podatku od towarów i usług.

Art. 91, art. 91a oraz art. 91b – uchylenie przedmiotowych przepisów wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych

regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 99a ust. 5 – zmiana przepisu polega na dodaniu grupy producentów suszu tytoniowego do zawartego w tym przepisie katalogu podmiotów, w przypadku których nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego nie podlega opodatkowaniu akcyzą. Przedmiotowa zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzonych m.in. w art. 9b ust. 2a (*vide* uzasadnienie do zmiany przedmiotowego przepisu).

Art. 100 ust. 6 – w związku z wprowadzeniem nowych regulacji określonych w art. 10 ust. 12 i 13 oraz w art. 18 ust. 2a powstała konieczność uzupełnienia przepisu określającego, które przepisy z części dotyczącej wyrobów akcyzowych, mają odpowiednie zastosowanie do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych.

Art. 116 ust. 1 pkt 1 i 7 - uzupełnienie przepisu ustawy wymieniającego podmioty objęte obowiązkiem oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy, poprzez dodanie podmiotu zamierzającego nabyć wyroby akcyzowe objęte tym obowiązkiem i posiadającego zezwolenie wyrowadzenia tych wyrobów jako właściciel z cudzego składu podatkowego. W obecnym stanie prawnym podmiot, niebędący właścicielem wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania nie ma możliwości otrzymania znaków akcyzy na te wyroby. Jednakże istnieje potrzeba wprowadzenia możliwości otrzymywania znaków akcyzy przez ww. podmiot, który następnie przekaże te znaki w celu ich naniesienia na wyroby akcyzowe przez prowadzącego skład podatkowy, który je produkuje. Po naniesieniu znaków akcyzy na powyższe wyroby zostaną one nabyte oraz wyrowadzone ze składu podatkowego przez podmiot, który otrzymał znaki akcyzy.

Art. 118 ust. 4, 7 i 8 - uchylenie przedmiotowych przepisów wynika z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 125 ust. 1 pkt 7 – proponowany przepis ze względów praktycznych poszerza katalog podmiotów uprawnionych do otrzymania podatkowych znaków akcyzy, o podmiot zamierzający nabyć wyroby akcyzowe i posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1. W obecnym stanie prawnym uprawnionymi do otrzymania znaków akcyzy są: prowadzący skład podatkowy, importer, nabywca wewnątrzspółnotowy, przedstawiciel podatkowy, producent lub właściciel wyrobów akcyzowych.

Art. 126 ust. 2 pkt 6 lit. f – dodanie przedmiotowego zapisu poszerzy katalog dokumentów, które podmiot winien odpowiednio złożyć wraz z wnioskiem o wydanie lub sprzedaż banderol, o dokument potwierdzający uprawnienie do wyrowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych przez podmiot zamierzający nabyć wyroby akcyzowe. Zapis ten jest konsekwencją wprowadzenia możliwości otrzymywania znaków akcyzy przez podmioty zamierzające nabyć wyroby akcyzowe objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i posiadające zezwolenie wyrowadzenia tych wyrobów z cudzego składu podatkowego.

Art. 128 ust. 1 i 2 - zmiana przepisu umożliwiająca stosowanie druku upoważnienia do odbioru banderol wyłącznie w sytuacji wydawania podmiotom znaków akcyzy przez wytwórcę tych znaków. Obecnie upoważnienia do odbioru banderol stosowane są również w przypadkach wydawania podmiotom znaków akcyzy przez naczelnika urzędu celnego

właściwego w sprawach znaków akcyzy. Wprowadzane rozwiązanie ograniczy formalności dokonywane przez urzędy celne właściwe do wydawania znaków akcyzy, w sytuacji odbioru tych znaków w tym urzędzie. *Wniosek o wydanie banderol podatkowych lub sprzedaż banderol legalizacyjnych oraz o wydanie upoważnienia do odbioru banderol*, składany w urzędzie celnym określa osoby uprawnione do odbioru banderol w tym urzędzie. Nie ma zatem potrzeby stosowania w powyższym przypadku dodatkowo upoważnienia do odbioru banderol.

Art. 130 ust. 4a – proponowany przepis jest konsekwencją wprowadzenia przepisów art. 116 ust. 1 pkt 7 oraz art. 125 ust. 1 pkt 7. W związku z tym, iż ze względów praktycznych wprowadza się możliwość otrzymywania znaków akcyzy przez podmiot zamierzający nabyć wyroby akcyzowe, który jednocześnie jest obowiązany do nałożenia tych znaków na wyroby akcyzowe, niezbędne jest wprowadzenie regulacji zgodnie, z którą podmiot ten przekazywałby te znaki w celu ich naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który produkuje te wyroby. Po naniesieniu na wyroby akcyzowe znaków akcyzy wyroby te zostałyby nabyte oraz wyprowadzone ze składu podatkowego przez podmiot, który otrzymał znaki akcyzy.

Art. 131 ust. 1 - 5 oraz ust. 10 – zmiany w art. 131 polegające na uchyleniu ust. 1-5 oraz nadaniu nowego brzmienia ust. 10 wynikają z dodania działu VIa „Ewidencje i inne dokumentacje” i określenia w tym dziale kompleksowych regulacji dotyczących ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego (*Vide* uzasadnienie do działu VIa).

Art. 131 ust. 9 pkt 4 - proponowany przepis jest konsekwencją wprowadzenia przepisów art. 116 ust. 1 pkt 7 oraz art. 125 ust. 1 pkt 7. W związku z wprowadzeniem możliwości uzyskania znaków akcyzy przez podmiot zamierzający nabyć wyroby akcyzowe, który przekazuje te znaki podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy w celu ich naniesienia na wyroby akcyzowe, brzmienie proponowanego przepisu wymaga odpowiedniego dostosowania w tym zakresie. W konsekwencji, w rozumieniu zmienianego przepisu za utracone znaki akcyzy będą uważane oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który je utracił w następstwie innych okoliczności niż np. przekazanie znaków akcyzy przez podmiot zamierzający nabyć wyroby akcyzowe i posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe.

Art. 132 ust. 2a – wprowadzenie przepisu jest powiązane z proponowanym brzmieniem art. 116 ust. 1 pkt 7, który uzupełnia katalog podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy, o podmiot zamierzający nabyć wyroby akcyzowe i posiadający zezwolenie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego. Obecnie przepisy nie obejmują podmiotu niebędącego właścicielem wyrobów akcyzowych, obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy. Analogicznie podmiot ten powinien zostać objęty obowiązkiem rozliczenia z otrzymanych znaków akcyzy. Wobec tego projektowany przepis nakłada na ten podmiot obowiązek uzyskania od podmiotu prowadzącego skład podatkowy rozliczenia z przekazanych mu znaków akcyzy.

Art. 132 ust. 4 – projektowany przepis przewiduje zmianę terminu z 14 na 30 dni na zwrot uszkodzonych lub niewykorzystanych znaków akcyzy podmiotowi, który je wydał. Zmiana terminu dotyczy przypadku, gdy zwrotu uszkodzonych oraz niewykorzystanych znaków akcyzy dokonuje podmiot, któremu zostały one wydane, a który przekazał wcześniej ww. znaki akcyzy podmiotowi w celu ich naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe. Aktualnie obowiązujące terminy dokonania zwrotu znaków akcyzy w wielu przypadkach okazują się zbyt krótkie (w szczególności w przypadku znaków akcyzy przekazanych do producentów zagranicznych). Praktyczne trudności dochowania terminu wynikają również z czasochłonnego obowiązku przeliczenia i posegregowania znaków akcyzy. Natomiast konsekwencje finansowe dla podmiotów, które nie dochowały terminu zwrotu znaków akcyzy są znaczące, gdyż nie przysługuje im zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy, ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Art. 133 ust. 3 – nowelizacja przepisu przewiduje zmianę terminu z 14 na 30 dni na zwrot uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy w przypadku, gdy znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone przed ich naniesieniem są zwracane podmiotowi, który je wydał (w zakresie przyczyn uzasadniających wydłużenie terminu na zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy patrz uzasadnienie do art. 132 ust. 4).

Art. 134 ust. 1 – zmiana przepisu zakładająca zmianę terminu zwrotu znaków akcyzy zastąpionych nowymi wzorami znaków akcyzy z 14 na 30 dni. Jest to przypadek, gdy po wprowadzeniu nowych wzorów znaków akcyzy, podmioty posiadające dotychczasowe znaki obowiązane są zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał (w zakresie przyczyn uzasadniających wydłużenie terminu na zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy patrz uzasadnienie do art. 132 ust. 4).

Art. 134 ust. 2 - zmiana przepisu polegająca na wydłużeniu okresu ważności znaków akcyzy naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe z 6 miesięcy do 12 miesięcy w przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy. Zmiana ułatwi podmiotom obowiązującym do oznaczania znakami akcyzy wyrobów spirytusowych i winiarskich na płynne przejście z oznaczania wyrobów dotychczasowymi znakami akcyzy na oznaczanie wyrobów nowymi znakami akcyzy. Przedłużony do 12 miesięcy okres obowiązywania dotychczasowych wzorów znaków akcyzy, naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, pozwoli także w znacznej mierze producentom, importerom, podmiotom dokonującym nabycia wewnątrzspółnotowego, hurtownikom i podmiotom prowadzącym sprzedaż detaliczną na sprzedanie istniejących zapasów wyrobów oznaczonych dotychczasowym wzorem znaków akcyzy.

Art. 136 ust. 1 - zmiana przepisu polegająca na wydłużeniu z 12 miesięcy do 24 miesięcy terminu, w którym podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów spirytusowych lub winiarskich jest obowiązany od dnia otrzymania znaków do naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych lub winiarskich lub na wyroby spirytusowe lub winiarskie, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzspółnotowego – do sprowadzenia na terytorium kraju wyrobów spirytusowych lub winiarskich, oznaczonych tymi znakami. Obecnie obowiązujący 12 miesięczny termin na nałożenie znaków akcyzy bądź na sprowadzenie wyrobów spirytusowych lub winiarskich oznaczonych tymi znakami na

terytorium kraju jest zbyt krótki. Podmioty wnioskowały o wydłużenie dotychczasowego terminu na sprowadzenie ww. wyrobów na terytorium kraju szczególnie w przypadku złożonego i czasochłonnego procesu importowania lub nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów spirytusowych lub winiarskich. Wydłużenie przedmiotowego terminu do 24 miesięcy zarówno dla krajowych producentów wyrobów spirytusowych i winiarskich, jak i podmiotów importujących i nabywających wewnątrzwspólnotowo te wyroby, będzie terminem optymalnym i wystarczającym do dokonania czynności nałożenia znaków akcyzy bądź na sprowadzenie wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium kraju, w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego.

Art. 136 ust. 3 – zmiana przepisu polegająca na wydłużeniu terminu na zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy w przypadku wyrobów spirytusowych i winiarskich z 30 do 60 dni. Znaki te podlegają zwrotowi podmiotowi, który je wydał. Jest to przypadek gdy niewykorzystane znaki akcyzy utraciły ważność dla podmiotu, który otrzymał je na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy i w wyznaczonym terminie nie naniósł ich na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych lub winiarskich lub na wyroby spirytusowe lub winiarskie (w zakresie przyczyn uzasadniających wydłużenie terminu na zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy patrz uzasadnienie do art. 132 ust. 4).

Art. 136 ust. 7 – zmieniony przepis przewiduje zmianę terminu zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy w przypadku wyrobów tytoniowych z 31 stycznia do końca lutego. Jest to przypadek, gdy znaki akcyzy niewykorzystane do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego, a które z dniem 1 stycznia następnego roku kalendarzowego straciły ważność i są zwracane podmiotowi, który je wydał (w zakresie przyczyn uzasadniających wydłużenie terminu na zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy patrz uzasadnienie do art. 132 ust. 4).

Art. 138 ust. 1 – zmiana przepisu polega na poszerzeniu katalogu podmiotów, którym przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy w razie strat znaków akcyzy w procesie oznaczania w ramach normatywu strat, o podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7. Zmiana jest konsekwencją wprowadzenia możliwości otrzymywania znaków akcyzy przez podmioty zamierzające nabyć wyroby akcyzowe objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i posiadające zezwolenie wyprowadzenia tych wyrobów z cudzego składu podatkowego.

Art. 138a - 138p - Dział VIa „Ewidencje i inne dokumentacje”

Obecnie przepisy dotyczące prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy znajdują się w ustawie o podatku akcyzowym i rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy oraz w ustawie o Służbie Celnej i rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy.

Większość informacji zawartych w ewidencjach prowadzonych na podstawie przepisów z zakresu podatku akcyzowego pokrywa się z informacjami zawartymi w dokumentacjach prowadzonych na podstawie przepisów z zakresu kontroli. Podobne są również zasady i sposób prowadzenia ww. ewidencji i dokumentacji.

W celu wyeliminowania obowiązku podwójnego gromadzenia informacji o wyrobach akcyzowych i znakach akcyzy proponuje się:

- uchylenie dotychczasowych przepisów ustawy o podatku akcyzowym dotyczących prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych oraz ewidencji znaków akcyzy,
 - wprowadzenie regulacji w ustawie o Służbie Celnej przewidującej, że na potrzeby kontroli podmioty są obowiązane prowadzić ewidencję oraz inną dokumentację wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy, zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym,
 - dodanie w ustawie o podatku akcyzowym działu zawierającego kompleksowe regulacje dotyczące ewidencji i innej dokumentacji prowadzonych na potrzeby podatku akcyzowego.
- Zawarte w dodawanym dziale VIa regulacje dotyczące:
- ewidencji wyrobów akcyzowych prowadzonej w składzie podatkowym (art. 138a),
 - ewidencji wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego (art. 138b),
 - ewidencji wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo (art. 138c),
 - ewidencji dokumentów handlowych (art. 138e),
 - ewidencji wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie (art. 138f),
 - ewidencji energii elektrycznej (art. 138h),
 - ewidencji wyrobów węglowych (art. 138i),
 - ewidencji wyrobów gazowych (art. 138j),
 - ewidencji wyrobów akcyzowych zwolnionych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy (art. 138k),
 - ewidencji znaków akcyzy (art. 138l)

zawierają postanowienia, co do zasady, podobne do zawartych w przepisach dotychczasowych.

W przypadku powyższych ewidencji zmiany w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego zostały wprowadzone w zakresie:

- ewidencjonowania przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie - w wyniku przedmiotowej zmiany podmiot prowadzący skład podatkowy nie będzie musiał prowadzić oddzielnej ewidencji wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie; informacje w zakresie tych wyrobów podmiot prowadzący skład podatkowy będzie natomiast musiał zawrzeć w prowadzonej ewidencji wyrobów akcyzowych,
- określenia zasad ewidencjonowania przez podmiot prowadzący skład podatkowy lub podmiot pośredniczący wyrobów energetycznych o różnych „statusach” akcyzowych w jednym zbiorniku - wskazano, że ewidencja powinna umożliwiać w szczególności ustalenie ilości i rodzajów magazynowanych w jednym zbiorniku wyrobów energetycznych o poszczególnych „statusach” akcyzowych,
- określenia zasad prowadzenia przez podmiot prowadzący skład podatkowy ewidencji wyrobów nieakcyzowych innych niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego - wskazano, że ewidencja powinna umożliwiać w szczególności ustalenie ilości, rodzajów oraz miejsca magazynowania w składzie podatkowym wyrobów nieakcyzowych.

Zawarte w dodanym dziale VIa regulacje dotyczące obowiązku:

- prowadzenia ksiąg kontroli nad produkcją, obrotem i zużyciem alkoholu etylowego (art. 138d),
- sporządzania protokołów z czynności: niszczenia wyrobów akcyzowych, ustalania ilości alkoholu etylowego podczas jego wydania z gorzelnii, skażania alkoholu etylowego (art. 138m ust. 1 pkt 1 lit. b oraz ust. 3-4),
- sporządzania spisu wyrobów akcyzowych (art. 138n),

- prowadzenia dokumentacji w zakresie czynności produkcyjnych dotyczących produkcji piwa i wina (art. 138o)

zawarte były dotychczas w przepisach z zakresu kontroli. Propozycja zawarcia tych regulacji w ustawie o podatku akcyzowym wynika z potrzeby określenia w jednym akcie prawnym obowiązków związanych z ewidencjami i innymi dokumentacjami prowadzonymi na potrzeby kontroli przez podatników akcyzy.

W związku z nieprawidłowościami stwierdzonymi w trakcie przeprowadzonych od 2013 r. kontroli działalności prowadzonej przez pośredniczące podmioty tytoniowe, proponuje się nałożenie na te podmioty obowiązku prowadzenia ewidencji suszu tytoniowego. W dodawanym art. 138g określono zasady prowadzenia tej ewidencji. W celu umożliwienia kontroli nad dokonywanym przez pośredniczące podmioty tytoniowe obrotem suszem tytoniowym zaproponowano, aby prowadzona przez te podmioty ewidencja zawierała informacje umożliwiające ustalenie ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzspółnotowo, importowanego, sprzedanego, dostarczonego wewnątrzspółnotowo, wyeksportowanego, zużytego lub zniszczonego. Ponadto zaproponowano aby ewidencja ta zawierała informacje na temat: podmiotów, od których pośredniczący podmiot tytoniowy nabył lub importował susz tytoniowy oraz podmiotów, do których pośredniczący podmiot tytoniowy dostarczył lub wyeksportował susz tytoniowy. Dodatkowo proponuje się aby ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot tytoniowy zawierała informacje umożliwiające ustalenie ilości i sposobu przetworzenia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy.

Przewidziany w art. 138m ust. 1 pkt 1 lit. a obowiązek sporządzania protokołu z czynności niszczenia suszu tytoniowego został wprowadzony w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w zakresie obrotu suszem tytoniowym (*vide* uzasadnienie do dodawanego w dziale II ustawy w rozdziale 3a).

Zawarte w art. 138m ust. 1 pkt 2 regulacje dotyczące obowiązku sporządzania protokołów z czynności zniszczenia, utraty, uszkodzenia, zdjęcia, zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy oraz wydania lub zwrotu znaków akcyzy znajdują się w obecnych przepisach (art. 131 ust. 5, przepisy rozdziału 9 rozporządzenia w sprawie kontroli niektórych wyrobów akcyzowych), które zostaną uchylone.

Regulacje dotyczące obowiązku:

- sporządzania spisu wyrobów, których oznaczenie znakami akcyzy ma nastąpić z powodu uszkodzenia znaków akcyzy na tych wyrobach, nieprawidłowego oznaczenia tych wyrobów, oznaczenia ich nieodpowiednimi znakami akcyzy oraz z powodu wystąpienia w obrocie wyrobów akcyzowych nieoznaczonych znakami akcyzy (art. 138n) oraz
 - prowadzenia dokumentacji zawierającej informacje w zakresie czynności produkcyjnych dotyczących produkcji piwa lub wina
- znajdą się w obecnych przepisach ww. rozporządzenia w sprawie kontroli niektórych wyrobów akcyzowych, które zostaną uchylone.

Regulacje zawarte w art. 138p ust. 1 oraz art. 138q, dotyczące możliwości prowadzenia ewidencji w formie papierowej lub elektronicznej oraz obowiązku przechowywania ewidencji oraz dokumentacji do celów kontroli przez okres 5 lat - zawierają podobne postanowienia jak przewidziane w dotychczasowych przepisach. Jednocześnie w art. 138p ust. 2 zaproponowano regulację przewidującą możliwość zastąpienia ewidencji akcyzowych dokumentacją prowadzoną na podstawie ustawy lub innych przepisów podatkowych (innych niż akcyza) albo na podstawie przepisów o rachunkowości, pod warunkiem że dokumentacja ta zawierała

będzie wszystkie dane wymagane dla danej ewidencji. Propozycja zmiany w tym zakresie wynika z postulatów środowisk gospodarczych.

W art. 138r zawarto upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencjach, o których mowa w art. 138a ust. 1 pkt 1, art. 138b, art. 138c, art. 138e –138g i art. 138l, oraz protokołach, o których mowa w art. 138m,
- 2) sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w art. 138a ust. 1 pkt 1, art. 138b, art. 138c, art. 138e - 138l,
- 3) wzory ewidencji, o której mowa w art. 138l oraz protokołów z czynności, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2-4,
- 4) rodzaje ksiąg kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w tych księgach, oraz ich wzory, a także sposób ich prowadzenia;
- 5) rodzaje dokumentacji, o których mowa w art. 138o, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w tych dokumentacjach, oraz ich wzory, a także sposób ich prowadzenia.

W wydanym na podstawie przedmiotowego upoważnienia rozporządzeniu zawarte zostaną kompleksowe przepisy wykonawcze dotyczące ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby kontroli, które zastąpią dotychczasowe przepisy zawarte w kilku rozporządzeniach wykonawczych do ustawy oraz w rozporządzeniu w sprawie kontroli niektórych wyrobów akcyzowych wydanym na podstawie ustawy o Służbie Celnej. Zawarcie w jednym akcie wykonawczym kompleksowych przepisów w powyższym zakresie pozwoli uprościć i ujedynolnić regulacje dotyczące prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji na potrzeby kontroli.

II. Zmiana w ustawie Kodeks karny skarbowy

Art. 56b - mając na uwadze trudności w wyegzekwowaniu określonych w ustawie o podatku akcyzowym obowiązków dotyczących rejestracji oraz obowiązków informacyjnych w zakresie powiadamiania o zamiarze rozpoczęcia prowadzenia działalności, zmianach w zakresie tej działalności oraz jej zaprzestania – proponuje się określenie w dodanym art. 56b kks sankcji za niedopełnienie powyższych obowiązków.

Proponuje się odrębne określenie sankcji dla pośredniczących podmiotów tytoniowych oraz dla pozostałych podmiotów. Zaproponowane sankcje dla pośredniczących podmiotów tytoniowych są wyższe, z uwagi na skalę stwierdzonych nieprawidłowości oraz skutki z tego tytułu dla budżetu państwa.

III. Zmiany w ustawie o Służbie Celnej

Art. 31 ust. 2a - w dodawanych w ustawie o podatku akcyzowym art. 48a ust. 2 i 3 i art. 57 ust. 2b i 2c oraz w zmienianym art. 64 ustawy o Służbie Celnej zaproponowano, aby wniosek

o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego oraz zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca był jednocześnie zgłoszeniem do urzędowego sprawdzenia. W związku z tym, że zasadne jest aby postępowanie wszczęte na podstawie tego wniosku przeprowadził ten sam organ podatkowy – w art. 31 ustawy o Służbie Celnej proponuje się dodanie ust. 2a, zgodnie z którym organem Służby Celnej właściwym w zakresie urzędowego sprawdzenia będzie naczelnik urzędu celnego właściwy w sprawie wydania zezwolenia. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku akcyzowym naczelnik ten może zlecić dokonanie czynności sprawdzających naczelnikowi, na terenie właściwości którego mają zostać dokonane czynności w ramach urzędowego sprawdzenia.

Art. 33 ust. 5 - zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy o Służbie Celnej podmioty podlegające kontroli są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w tym przeprowadzać na żądanie funkcjonariusza inwentaryzację w zakresie niezbędnym na potrzeby kontroli. W praktyce przeprowadzenie inwentaryzacji wiąże się z dodatkowym nakładem pracy ze strony podmiotu podlegającego kontroli, a niekiedy może wiązać się również z koniecznością wstrzymania procesów produkcyjnych. W związku z powyższym należy określić w przepisach termin, w którym podmiot podlegający kontroli powinien przystąpić do inwentaryzacji. Proponuje się w art. 33 ust. 5 ustawy o Służbie Celnej termin trzydniowy, który powinien być wystarczający do zaplanowania przez podmioty podlegające kontroli czynności związanych z inwentaryzacją w taki sposób, żeby przeprowadzenie inwentaryzacji w możliwie najmniejszym stopniu wpłynęło na działalność przedsiębiorstwa.

Art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. a - zmiana przedmiotowego przepisu polega na odstąpieniu od obowiązku przesyłania zgłoszenia dotyczącego wznowienia działalności w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące. Z uwagi na fakt, że część podmiotów prowadzących działalność w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych prowadzi działalność sporadycznie, np. w odstępach kilkumiesięcznych w związku z zawieraniem transakcjami, należy uchylić regulację przewidującą konieczność przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia po przerwie w prowadzeniu działalności trwającej dłużej niż 3 miesiące. Z podobnych przyczyn uchylane są te regulacje zawarte w ustawie o podatku akcyzowym, zgodnie z którymi właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenia akcyzowe, w sytuacji gdy po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące (*vide* uzasadnienie do uchylecia art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym).

Art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. c – zmiana przedmiotowego przepisu jest konsekwencją wprowadzenia w ustawie o podatku akcyzowym (dodawany art. 47a oraz art. 56a) możliwości magazynowania w jednym zbiorniku wyrobów akcyzowych o różnych statusach akcyzowych. Zgodnie z art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o Służbie Celnej podmioty prowadzące działalność w zakresie podatku akcyzowego, w tym podmioty magazynujące wyroby akcyzowe, są obowiązane przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyroby podlegające kontroli. W związku z tym należy nadać nowe brzmienie art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o Służbie Celnej poprzez zawarcie w tym przepisie postanowień, zgodnie z którymi przepis ten nie ma zastosowania w przypadkach, w których przepisy z zakresu podatku akcyzowego przewidują możliwość magazynowania w jednym zbiorniku wyrobów akcyzowych o różnych statusach akcyzowych.

Art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. h – nadanie nowego brzmienia przedmiotowemu przepisowi polega na zawarciu w tym przepisie postanowień, zgodnie z którymi na potrzeby kontroli podmioty są obowiązane prowadzić ewidencję oraz inną dokumentację wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy, zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym, Ewidencje i inne dokumentacje prowadzone na potrzeby kontroli zostały określone w dodawanym w ustawie o podatku akcyzowym dziale VIa „Ewidencje i inne dokumentacje”.

Art. 40 ust. 5 - 7 - przepisy z zakresu kontroli wyrobów akcyzowych nie przewidują możliwości złożenia zastrzeżeń do protokołu z czynności kontrolnych dotyczących stanu zapasów i obrotu wyrobami akcyzowymi oraz stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy (tzw. kontroli obrachunkowej), a w związku z tym również obowiązku ustosunkowania się do złożonych zastrzeżeń przez organ kontrolujący. W przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych, o których mowa powyżej, stwierdzone zostaną nieprawidłowości wszczynane jest postępowanie podatkowe, a nawet postępowanie karne - skarbowe. W celu wprowadzenia możliwości wyeliminowania ewentualnych niezgodności przed wszczęciem postępowania podatkowego lub karnego - skarbowego, proponuje się dodanie w art. 40 ustawy o Służbie Celnej regulacji przewidujących uprawnienie do składania przez podmioty kontrolowane zastrzeżeń do protokołu z ww. czynności kontrolnych, w terminie 14 dni od dnia podpisania protokołu oraz obowiązku ustosunkowania się do złożonych zastrzeżeń przez organ kontrolujący, w terminie 14 dni od otrzymania zastrzeżeń.

Art. 50 ust. 1 pkt 3 – przewiduje się uchylenie zawartego w tym przepisie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzajów prowadzonej dokumentacji związanej z działalnością podlegającą kontroli, jej wzorów, a także szczegółowego sposobu jej przygotowania i prowadzenia.

Rodzaje ewidencji i innych dokumentacji związanych z działalnością w zakresie podatku akcyzowego zostały określone w dodawanym w ustawie dziale VIa. Upoważnienie do określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia wzorów niektórych z tych ewidencji i dokumentacji, szczegółowego zakresu danych, które powinny znajdować się w niektórych dokumentacjach oraz sposobu ich prowadzenia będzie obecnie zawarte w ustawie o podatku akcyzowym (w dodanym art. 138r), w nowym Dziale VIa regulującym kompleksowo kwestie dotyczące ewidencji i innych dokumentacji. Na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 138r ustawy zostanie wydane jedno rozporządzenie wykonawcze zawierające kompleksowe regulacje dotyczące ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby kontroli, co znacznie uprości stosowanie przepisów w tym zakresie.

Art. 64 ust. 1, ust. 2 pkt 1, ust. 3, ust. 3a, ust. 4 - w konsekwencji rezygnacji z podwójnej kontroli miejsca prowadzenia składu podatkowego oraz miejsca odbioru zarejestrowanego odbiorcy poprzez rezygnację z oceny tych miejsc przewidzianej w przepisach z zakresu podatku akcyzowego (*vide* m.in. uzasadnienie do dodawanego w ustawie o podatku akcyzowym art. 48a ust. 2 i 3 oraz art. 57 ust. 2b-2c) – proponuje się zawarcie w art. 64 ust. 1 ustawy o Służbie Celnej postanowień, zgodnie z którymi w przypadku dokonywania w toku urzędowego sprawdzenia oceny miejsca prowadzenia składu podatkowego lub miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę, właściwy organ Służby Celnej wykonuje również czynności w celu ustalenia, czy miejsca te spełniają warunki określone w przepisach z zakresu podatku akcyzowego.

W związku z faktem, że niektóre podmioty posiadające zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie podatku akcyzowego korzystają z posiadanych zezwoleń sporadycznie, np. w odstępie kilkumiesięcznym - proponuje się dokonanie zmiany art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o Służbie Celnej poprzez uchylenie tych postanowień tego przepisu, które przewidują, że urzędowe sprawdzenie w przypadku podmiotów posiadających zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie podatku akcyzowego jest przeprowadzane w związku ze wznowieniem działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące. Z tych samych przyczyn w niniejszej ustawie zawarto propozycję uchylenia tych przepisów ustawy o podatku akcyzowym, które nakładają na właściwego naczelnika urzędu celnego obowiązek cofnięcia z urzędu odpowiednio zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, zezwolenia wyprawdzenia, zezwolenia na prowadzenie działalności jako: podmiot pośredniczący, zarejestrowany odbiorca i zarejestrowany wysyłający, w sytuacji gdy po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego.

W dodawanych w ustawie o podatku akcyzowym art. 48a ust. 2 i 3 i art. 57 ust. 2b i 2c oraz zmienianym art. 64 ustawy o Służbie Celnej zaproponowano, aby wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego oraz zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca był jednocześnie zgłoszeniem do urzędowego sprawdzenia.

W związku z powyższym w dodawanym w ustawie o Służbie Celnej art. 64 ust. 3a zaproponowano zawarcie regulacji, zgodnie z którymi w przypadkach, gdy urzędowe sprawdzenie jest przeprowadzane przed wydaniem lub zmianą zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca - złożony wniosek o wydanie lub zmianę zezwolenia oraz załączone do tego wniosku dokumenty stanowią zgłoszenie oraz dokumentację, o której mowa w ustawie o Służbie Celnej. Dodatkowo w zmienianym art. 64 ust. 4 ustawy o Służbie Celnej przewidziano regulację, zgodnie z którą również dokumentacja, o której mowa w dodawanym ust. 3a, stanowi akta weryfikacyjne.

IV. Przepisy przejściowe

Art. 4 - w związku z faktem, że niniejsza ustawa wprowadza zmiany w zakresie przemieszczania wyrobów akcyzowych, dotyczące m.in. przemieszczania wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie, czy dokumentowania zakończenia przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy na podstawie dowodów alternatywnych – przewidziano przepis przejściowy, który umożliwi zakończenie na podstawie dotychczasowych przepisów przemieszczeń rozpoczętych na podstawie dotychczasowych przepisów i niezakończonych do dnia wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 5 - w związku z nałożeniem na podmioty prowadzące działalność w zakresie wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie obowiązku złożenia zgłoszenia rejestracyjnego – przewidziano przepis przejściowy, który określa dzień 15 lipca 2015 r. jako ostateczny termin na złożenie przez te podmioty zgłoszeń rejestracyjnych.

Art. 6 - w związku z wprowadzanymi niniejszą ustawą zmianami w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi opodatkowanymi zerową stawką akcyzy ze względu na

przeznaczenie, w szczególności w zakresie określenia przypadków, w których wyroby te opodatkowane są zerową stawką akcyzy – przewidziano przepis przejściowy, który umożliwi stosowanie do tych wyrobów dotychczasowych przepisów nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 2015 r.

Art. 7 - w związku z wprowadzanymi niniejszą ustawą zmianami w zakresie wydawania zezwoleń akcyzowych, w szczególności w zakresie warunków wydawania zezwoleń na prowadzenie składów podatkowych typu magazynowego, oceny miejsca prowadzenia składu podatkowego i miejsca odbioru wyrobów przez zarejestrowanego odbiorcę oraz przeprowadzania urzędowego sprawdzenia przed wydaniem zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego oraz zezwolenia na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – przewidziano przepis przejściowy, który umożliwi zakończenie na podstawie przepisów dotychczasowych postępowań wszczętych na podstawie tych przepisów.

Art. 8 - w związku z wprowadzanymi niniejszą ustawą zmianami w zakresie przedłużanie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przewidziano przepis przejściowy, który określa, iż do wniosków o przedłużenie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego złożonych przed dniem 30 czerwca 2015 r. tj. przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisu art. 64 ust. 5a niniejszej ustawy, który wprowadza możliwość stosowania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego po upływie terminu określonego w tym zwolnieniu.

Art. 9 - w przedmiotowym przepisie przewidziano regulacje przejściowe w zakresie pośredniczących podmiotów tytoniowych, które mają na celu zapewnienie ciągłości działalności prowadzonej przez te podmioty. Przepis ten umożliwi prowadzenie działalności przez dotychczasowe pośredniczące podmioty tytoniowe w okresie od złożenia wniosku o wpis do rejestru do czasu jego rozpatrzenia, nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 2015 r., pod warunkiem, że wniosek o wpis zostanie złożony do dnia 30 lipca 2015 r. Pośredniczący podmiot tytoniowy, który nie złoży wniosku o wpis do rejestru w tym terminie jest wykreślany z urzędu z listy pośredniczących podmiotów tytoniowych. Lista pośredniczących podmiotów tytoniowych jest publikowana w brzmieniu dotychczasowym i zachowuje ważność do dnia 30 września 2015 r.

Art. 10 – w przepisie tym przewidziano regulację, która umożliwi uznanie powiadomień o zamiarze prowadzenia działalności jako pośredniczący podmiot tytoniowy, które zostaną złożone przed dniem 30 czerwca 2015 r. tj. przed dniem wejścia w życie nowych przepisów dotyczących pośredniczących podmiotów tytoniowych i nie zostaną potwierdzone przed tym dniem – za wnioski o wpis do rejestru.

Art. 11 - regulacja zawarta w przedmiotowym przepisie wprowadza zasadę, zgodnie z którą podmiot wykreślony z listy pośredniczących podmiotów tytoniowych przez dniem 30 czerwca 2015 r. nie może zostać wpisany do rejestru przed upływem 3 lat od wykreślenia go z tej listy. Przepis umożliwia zatem odmowę zarejestrowania na nowych zasadach podmiotów, które prowadząc działalność jako pośredniczące podmioty tytoniowe na podstawie dotychczasowych przepisów dopuściły się nieprawidłowości.

Art. 12 – w przepisie tym przewidziano regulacje przejściowe w zakresie pośredniczących podmiotów tytoniowych.

W związku z określeniem w ustawie nowych zasad rejestracji pośredniczących podmiotów tytoniowych (w dodanym Rozdziale 3a ustawy) uchyla się przepis art. 16a ustawy, który stanowił dotychczas podstawę wydania z urzędu przez właściwego naczelnika urzędu celnego decyzji o utracie ważności wydanego wcześniej pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności jako pośredniczący podmiot tytoniowy i o skreśleniu go z listy pośredniczących podmiotów tytoniowych – w przypadku gdy podmiot ten dokonał sprzedaży suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy.

Regulacja określona w art. 12 ust. 1, która przewiduje, że postępowania wszczęte na podstawie uchylanego art. 16a ust. 1 ustawy będą prowadzone na zasadach dotychczasowych, umożliwi organom podatkowym zakończenie postępowań w sprawie wydania decyzji o utracie ważności pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy i o skreśleniu podmiotu z listy pośredniczących podmiotów tytoniowych, które zostały wszczęte na podstawie przepisów dotychczasowych przed dniem 30 czerwca 2015 r.

Dodatkowo regulacja zawarta w art. 12 ust. 2 umożliwi odmowę zarejestrowania na nowych zasadach podmiotów, które prowadząc działalność jako pośredniczące podmioty tytoniowe na podstawie dotychczasowych przepisów dopuściły się nieprawidłowości i w wyniku postępowania, o którym mowa w ust. 1, zostały wykreślone z listy pośredniczących podmiotów tytoniowych. Podmioty takie nie będą mogły być wpisane do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych przed upływem 3 lat od dnia doręczenia decyzji o utracie ważności pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy i o skreśleniu z listy pośredniczących podmiotów tytoniowych.

Art. 13 – dodanie w tym przepisie regulacji przejściowej przewidującej obowiązek sporządzania kwartalnych zestawień wystawionych dokumentów dostawy stanowi konsekwencję zmiany art. 38 ust. 1 pkt 1 ustawy. Przepis ten w obecnym brzmieniu upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, m.in. wzoru oraz sposobu ewidencjonowania i stosowania dokumentu dostawy. Realizując delegację w zakresie ewidencjonowania dokumentów dostawy Minister Finansów w rozporządzeniu z dnia 16 września 2013 r. w sprawie dokumentu dostawy, ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, warunków i sposobu ich zwrotu oraz środków skażających alkohol etylowy (Dz. U. poz. 1108) określił obowiązek sporządzenia kwartalnych zestawień wystawionych dokumentów dostawy.

W związku ze zmianą ustawy od dnia 30 czerwca 2015 r. zmieni się zakres upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych zawarty w 38 ust. 1 pkt 1 ustawy – po zmianie przepisów będzie on upoważniony do określenia jedynie wzoru oraz sposobu stosowania dokumentu dostawy. W art. 38 ust. 1 pkt 1 ustawy brak będzie zatem upoważnienia do określenia sposobu ewidencjonowania dokumentów dostawy w zakresie sporządzania kwartalnych zestawień wystawionych dokumentów dostawy.

Jednocześnie, na podstawie dodanego art. 138r. ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych został upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, m.in. szczegółowego zakresu danych, które powinny znajdować się w określonych ewidencjach akcyzowych oraz sposobu prowadzenia tych ewidencji. W rozporządzeniu tym zostaną również zawarte regulacje dotyczące obowiązku sporządzania kwartalnych zestawień wystawionych dokumentów dostawy. Mając jednak na uwadze fakt, że regulacje w

przedmiotowym zakresie wejdą w życie dopiero z dniem 1 stycznia 2016 r., w zmienianej ustawie o podatku akcyzowym należy przewidzieć regulacje określające sposób ewidencjonowania dokumentów dostawy (sporządzenia kwartalnych zestawień wystawionych dokumentów dostawy), które będą obowiązywały do dnia 31 grudnia 2015 r., tj. dopóki nie wejdzie w życie rozporządzenie wydane na podstawie art. 138r ust. 1 i 2 ustawy.

W okresie przejściowym, tj. od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., będą zatem obowiązywały regulacje przewidujące obowiązek sporządzania kwartalnych zestawień wystawionych dokumentów dostawy określone w ustawie, natomiast od dnia 1 stycznia 2016 r. wejdą w życie regulacje dotyczące m.in. obowiązku sporządzania ww. kwartalnych zestawień dokumentów dostawy określone w rozporządzeniu Ministra Finansów wydanym na podstawie art. 138r ust. 1 i 2 ustawy.

Art. 14 – dodanie w tym przepisie regulacji przejściowej dotyczącej zasad prowadzenia ewidencji dokumentów handlowych, na podstawie których przemieszcza się w nabyciu wewnątrzspółnotowym i w dostawie wewnątrzspółnotowej wyroby akcyzowe inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objęte stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i objęte na terytorium kraju procedurą zawieszenia poboru akcyzy, stanowi konsekwencję uchylenia delegacji ustawowej zawartej w art. zmiany art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy.

Przepisy w zakresie ww. ewidencji dokumentów handlowych są obecnie zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentacji i procedur związanych z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych (Dz. U. Nr 158, poz. 1065). W związku z wejściem w życie z dniem 30 czerwca 2015 r. przepisu uchylającego delegację ustawową zawartą w art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy, rozporządzenie to utraci moc obowiązującą. Nowe regulacje dotyczące ewidencji akcyzowych i innej dokumentacji, w tym ww. ewidencji dokumentów handlowych, przewidziane w zmienianej ustawie o podatku akcyzowym oraz w nowym rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy, wejdą w życie dopiero z dniem 1 stycznia 2016 r. W związku z powyższym, w okresie przejściowym od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. regulacje dotyczące ewidencji dokumentów handlowych, na podstawie których przemieszcza się w nabyciu wewnątrzspółnotowym i w dostawie wewnątrzspółnotowej wyroby akcyzowe objęte na terytorium kraju procedurą zawieszenia poboru akcyzy, inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objęte stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, należy zawrzeć w przepisie przejściowym ustawy zmieniającej ustawę o podatku akcyzowym (art. 14). Przepis ten będzie obowiązywał tylko do dnia 31 grudnia 2015 r., bowiem od dnia 1 stycznia 2016 r. wejdzie w życie nowe rozporządzenie w sprawie ewidencji i innej dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy, w którym uregulowane zostaną kompleksowo kwestie dotyczące ewidencji akcyzowych i innej dokumentacji, w tym m.in. w zakresie ewidencji dokumentów handlowych, o których mowa powyżej.

Art. 15 – w przepisie tym przewidziano, że w okresie od 30 czerwca 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. do przypadków nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa stosuje się przepis art. 78 ust. 1 pkt 4, który nakazuje prowadzenie ewidencji nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych. Zgodnie z treścią art. 17 pkt 1 lit. i przepis art. 78 ust. 1 pkt 4 przestanie obowiązywać w dniu 1 stycznia 2016 r.

Art. 16 – regulacja zawiera przepis przejściowy do zmienianej art. 3 ustawy o Służbie Celnej w zakresie urzędowego sprawdzenia. Zgodnie z treścią tego przepisu urzędowe sprawdzenie

rozpoczęte przed dniem 30 czerwca 2015 r. tj. przed datą wejścia w życie ustawy będzie prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 17 – regulacja zawiera przepisy przejściowe do zmienianej art. 3 ustawy o Służbie Celnej w zakresie inwentaryzacji oraz kontroli obrachunkowej stanu zapasów i obrotu wyrobami akcyzowymi oraz stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy. Zgodnie z treścią tego przepisu do ww. czynności podjętych przed dniem 30 czerwca 2015 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

V. Przepis końcowy

Art. 18 - regulacja dotyczy terminu wejścia w życie ustawy. Celem projektowanych ustawą zmian jest uproszczenie przepisów w zakresie podatku akcyzowego, zniesienie lub ograniczenie niektórych uciążliwych i zbędnych obowiązków administracyjnych oraz doprecyzowanie i udoskonalenie obowiązującego prawa, W związku z tym projektowane regulacje powinny wejść w życie w możliwie najwcześniejszym terminie. Z uwagi na przebieg procesu legislacyjnego najwcześniejszym możliwym terminem wejścia w życie projektowanych regulacji, za wyjątkiem części regulacji z zakresu ewidencji i innych dokumentacji oraz regulacji dotyczącej zmiany zasad stosowania druku upoważnienia do odbioru banderol, jest dzień 30 czerwca 2015 r.

Przepisy z zakresu ewidencji i innych dokumentacji prowadzonych na potrzeby kontroli wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy, co do zasady, wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., tzn. od początku roku kalendarzowego następującego po roku, w którym wejdą w życie pozostałe przepisy ustawy. Jest to spowodowane tym, że ewidencje i inne dokumentacje prowadzone na potrzeby kontroli są podsumowywane i zamykane wraz z upływem roku kalendarzowego.

Wyjątek od powyższej zasady dotyczy przepisów dotyczących ewidencji suszu tytoniowego. Z uwagi na fakt, że przepisy te wprowadzają obowiązek prowadzenia ewidencji suszu tytoniowego przez pośredniczące podmioty tytoniowe – mogą i powinny wejść w życie jednocześnie z pozostałymi regulacjami dotyczącymi pośredniczących podmiotów tytoniowych, tzn. z dniem 30 czerwca 2015 r.

Zmiany w zakresie przepisu umożliwiającego stosowanie druku upoważnienia do odbioru banderol wyłącznie w sytuacji wydawania podmiotom znaków akcyzy przez wytwórcę tych znaków wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. Jest to spowodowane koniecznością dostosowania systemu informatycznego Zefir do nowych regulacji.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 229, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest ujęty w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów (numer projektu UD 207).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r., poz. 979), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W przypadku

zgłoszenia zainteresowania pracami nad tym projektem w trybie przewidzianym w ustawie o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, dokonane zgłoszenie zostanie udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej jako dokument dotyczący prac nad projektem.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.